કીસ્સા

રૌશનમીયાં સૌદાગર

ઔર

શમસુ દદા.

ઉરદુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોમે.

છપાનેવાલા
શા. પ્રેમચંદ હઠીસંઘ ચોપડીઓ વેચનાર
ઠે૦ ફતાશાની પોળ--અમદાવાદ.

AHMEDABAD.
જૈન વિધાવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ તથા
રાજનગર ટાઇપ ફાઉંડરી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૬૨--સને ૧૯૦૬.

કીમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૭૩૫

ડ૬૬૮:૨ ૬૬૮

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय
[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]

अनुक्रमांक १७३५ वर्गांक

पुस्तकनु नाम रोशनमियां सोदागर

विषय ડ૬૬૮:૬ ૬૬૮

કીસ્સા

રોશનમીંયાં સૌદાગર
ઔર
શામસુ દદા.

અવ્વલ ખુદાકો યાદ કર
પોહુચે મદદ હર વકતમેં
રબકા કરમ રબકા ફઝલ
આમીન કર બખશે ખુદા
રબને લાખોં કુદરતાં
તાકત નહીં ઇન્સાનકો
સબ કુદરતોંકે દરમ્યાં
મહબુબ રબ્બીલ આલમી
અહમદ નબીકે નુરસે
આદમસે લે મહેદી તલક
હઝરત નબી મહબુબ પર
ઉનકે ખલીફે ચાર હયે
ઉસમાં અલી શમ્સો-કમર
રેહવે શફાઅતકો ખડે
ફીર હંએ ઇમામે રહનુમા
ઉનસે જહાં રોશન હુવા
ફીરઆલ ઔર અસહાબ કુલ
હુજો દરૂદાં ઓર સલામ
ફીર હંયે ઇમામ આઝમયકીં
હોવે મદદ સબકો યકીં
યે નામ જબ કાનોં સુનો
પકડો વસીલા બે અદદ
દુન્યાકી ગફલત છોડકર
આગે હીકાયત ફીર કહુ

બઅદઅઝ કહું ફીર કુછકલામ
બેશક યકીં હયે પાક નામ.
માંગો તુમ્હી હર રોઝોશબ
બેશક યકીં હયે પાક રબ.
ઝાહેર કયા દરદો જહાં,
જો લીખ સકે રબકા બયાં.
ઝાહેર નબી રબને કીએ,
બેશક યકીં રૂતબે દીએ.
દોનોં—જહાં રોશન કયા,
કયા રૂતબએ આલા દયા.
ભેજો દરૂદાં તુમ મુદામ,
સીદદીક ઉમર આદીલહેનામ.
ચારોં ખલીફા મોઅતબર,
અય દોસ્તાં રોઝે હશર.
હઝરત હસન હઝરત હુસેન,
વે હંયે નબીકે નુર એન.
ઓર પીર મોહયુદદીન હંયે,
કયા સબ મુબારક નામ હંયે.
ઉનકા હુકમ જારી રખો,
અય દોસ્યાં અમીં કહો
ભેજો દરૂદાં બેઅદદ.
મહશર મને પોહચે મદદ,
કુછ તોશએ ઉકબા કરો.
યે સુનકે તુમ તોબા કરો.

આગાઝ દાસ્તાં.

પુરબ શાહેરકે દરમ્યાં એક ખુબ સોદાગર અથા,
ઉસકા ઇસમ રોશનમીયાં ઓર ઉમ્મરમેં છોટા અથા.
માં બાપ છોટા છોડકર ન્હાનપનમેં ઉસક મરગએ,
માં બાપકે ગુઝરે પીછે બીબી મીયાં રહેને લગે.
બીબી ઉમરમેં થી બડી રોશન મીયાં છોટે ન્હતે,
બીબી જવાની તોરમેં ખાનારમેં ઉનકો ના ગીને.
બીબી કરે તોરયા ચરીત ખાવીંદસતી હર રોઝોશબ,
રોશનમીયાં દીલમે સમજ કેહતે કે કયા હુયે બેઅદબ.
રોશનમીયાંસે પસ ગીબત એક દોરત થાહ બસીજવાન
ઉસકે હુસનમેં સર ધરે અયસાવો થા દીલજાનોજાન,
મઅશુક આશક મીલગયે રોશન મીયાંકો નહી ખબર,
કયા બેવફા હુયે ઓરતાં ફીર કહુ હકીકત સર બસર.
ઇન ઓરતોંકે મકરસે શેતાન હારા હુએ યકીં,
રોશન મીયાંકો છોડકર હબશી ઉપર લાઇ યકીં.
રોશન મીયાંકો એક દીન કેહને લગી ચુંકર કલામ,
જાવો તીજારતકો તુમ્હીં બેઠોગે કબતક તુમ મુદામ.
રોશન મીયાં સચ માનકર સામાન સબ કરને લગે,
થા માલોઝરઔસવાર બહોત જો કુછ લીયા જો લે સકે.
ચાકર નફર અસબાબ સબ રોશન મીયાંને કર જમેં
બીબીને ખાવીંદકો કહા એકચીઝઅબ લીખલોતુમ્હે.
તીરયા ચરીત તુમ લીખરખો યે ચીઝ લાવો ધુંડકર,
રોશન મીયાંને લીખ રખે પન નહીં સમજતેહુયેં મકર.
બીબીને બુજા દીલમને એક ચીઝ નહીં ઇસકો મીલે,
સારી ઉમર યે દર બદર યે ધુંડતા વહાંહી મરે.
રોશન મીયાંકો ભેજકર આપી રહે દાયમ ખુશી,
કયા બેવફા હુયે સર બસર દેખો જો ઉસકી બેકસી.
પુરબ શાહેરકો છોડકર રોશન મીયાં ગયે ઓરશાહેર,
ઉસકી હકીકત ફીર કહું એક શાહેર હુયે દેવલ મહેર.
દેવલ શાહેર રોશન મીયાં પોહંચેસો તબ ખુશવકતહો,
દેવલ શાહેરકે લોગ સબ પુછે કે કયા તુમ લાએ હો?
રોશન મીયાં કેહને લગે મંયે લાલ હીરે મોત્યાં
ફીર સાહોકાર બોલે સુખન યે સબ જો હમકો દો મીયાં
ઝર માલ સબ ઉનકો દીયા રોશન મીયાંને ઝુદતર,
પાયા નફા બીસ્યાર બહોત દીલ ખુશહુવા અંદર જીગર.

ફારીગ હુએ બેપારસે
રૌશન મીયાં કેહને લગે,
કોઇ શખ્સ ફીર બોલા સુખન
તીરયા ચરાત કયા ચીઝ હયે
બાઝાર ગલ્યોંમેં ફીરે
તીરયા ચરીત તુમ પાસહયે?
રૈશનમીયાં બોલા સખન
મીલતી નહીં ઇસ શહેરમેં
એક શખ્સને ચુકર કહા
તુમ જાવો અબ ઉસકે ઘરાં
રૈશન મીયાં ખુશવકત હો
પુછી દદા શમશુમીયાં
બોલે સુખન રૈશન મીયા
તીરયા ચરીત મીલતા નહીં
બોલી દદા ફીર યે સુખન
મેરા ઇઝમ રૈશન મીયાં
કીસને મંગાયા હયે ચરાત
ઘરકે અબલેને હુએ કહા
વાકીફ હુઈ અહવાલસે
બોલી ઝબાંસે ફીર સુખન
રૈશન મીયાં બોલા સુખન
ફીર વો દદા કેહને લગી
યે દો બરસકે કોલપર
જાકર નફર સબકો કહેં
રૈશન મીયાં રેહને લગેં
અબ યે જંકર કરતી હયે કયા
શમસુ દદા એક ખત લીખી
દેવલ શહેરકે શાહકો
દેવલ શહેરકા પાદશા
તબરેઝ શાહકો ખત લીખી
દર ખીદમતે બાબા મીઆં
ખીદમતમેનહીંપોહચાગુલામ
ઇસ તોરસે યેં ખત લીખા
અઝ જાનાબે કમતર પીસર

રૈશન મીયાં અય દોસ્તાં
'તીરયાચરીત નાંલિતાહુએયહાં
ઢુંડો કહાં તુમ શાહેરમેં,
વાકીફ નહીં હમ ઉસમને.
રૈશન મીયાં યું પુછતે.
તબ સબ કહે નહીં બુજતે
યે ચીઝ કયા હુએ મોઅતબ-
પન મયે જો હુંગા સરબસર
એક હયે દદા શમસુ યહા,
શાયદ મીલે તુમકો. વહાં
દોડે દદા શમસકે ઘર,
કયું આયે હો તુમચલ ઇધર?
હમ આંએ હું અ યક કામકે.
કોઇ જાનતા નહીં નામકો
કહો કયા તુમ્હારા નામ હયે?
કહો કયા ચરીતસે કામ હયે?
તુમ પાસ અય સીરી સુખન?
બોલે ઝંબાંસે યે સુખન.
શમસુ દદા અય દોસ્તાં,
કયસા ચરીત ચહીએ મીયાં?
બેહતરસે બેહતર દો મુજે,
મંએ દો બરસમેં દું તુજે,
રૈશન મીઆં રાઝી હુએ,
બાબીને કયા ડાલે કુબ.
શમશુ દદાકે ઘર મને,
અય દોસ્તાં દેખો તુમેં.
આપે સો બેઠી એકલી,
દફો કરે કયું બેકેલી.
ઉસકા ઇસમ તબરેઝ હુએ,
શમસુ દદા કયા તેઝ હુએ.
તુમ સાહેબે મેહેરબાન હો.
મુજ રૂહકે દીલ જાન હો.
અય દોસ્તાં તુમ જાનયો,
રૈશન મીયાં તુમ બુજવો

આદાબ તસલીમાત કર ફીર બંદગી કરના કુબુલ,
ફીર એક અરજ હએ તુમસતી તુમ ફીર ઉસે કરના કુબુલ.
શામસુ દદા તુમ શાહેરકી ઉસકા કરજ હુયે મુજ ઉપર,
નહેનપનસે મુજકો દુખ પડા તુમ જલ્દ લો મેરી ખબર.
માં બાપ મેરે મરગએ ઓર મંએ પડા હું એકેલા
શામસુ દદાને મુજ સતી અયસા કયા હુએ ઝલઝલા.
શામસુ દદા બીબી મેરી લેગઇહુયે અબ આપસકે ઘર,
બીબી કરજમેં લે ગઇ યે સબ ચરીત દેખો મગર
મંએને તુમનકો ખત લીખા ઇસ વાસ્તે અય પાદશાહ,
બીબી મેરી તુમ રાખયો શામસુ દદા હુએ બેવફા.
બીબી મીઆકે સર ઉપર બાબા મીયાં હો તુમ યકીં,
તુમ રાખયો બીબીકે તઇ શામસુ દદાંપર નહી યકી
શામસુ અગર માંગે કહા એક રૂપયે તુમ દીજયો,
એક બરસંતક મુજકો તુમ્હી ખીદમતમેં અપને લીજયો.
પુરબ શાહેર મેરા વતન દરજન પુરેમેં હું અથા,
થોડા લીખા ઇસ બહોત કર તુમ બુજયો અય પાદશા.
કર કર મોહર ઉસ નામ પર ખટ લીખ ચુકી અય દોસ્તાં.
અબ ફીર હકીકત તુમ સુનો દેખો મકરકી ઓરતાં,
શામસુ દદાને ફીર કરી રોશન મીયાકો અસતરી,
બેસર પેહનાઇ નાકમેં હાથ પાવકો મહેદી ભરી.
કાજલ કયા દો નૈનમેં મીસ્સી લગાઇ ખુબતર,
મોતી પીરોએ બાલમેં ઓર ફુલ ગુંદે સીસપર
ચુડયાં ઓર પોહંચ્યાં ઓર આરસી અંગુઠીયાં.
માલા ગલી ચંપાકલી ઓર કાન બીચ જો બાલ્યાં
પાયલ ઓર બીછવે ઝાંજરે રોશન મીયાંકે પાંવમેં
અયસી બની યે નાઝની કોઇ શાન નહીં ઉનં ગાંવમેં.
જોડા પેહનાયા ઝરઝરી શામસુ દદાને બે એદલ,
જું ચાંદ પુનમકા દીસે શરમાએં હુરાં ઉશ અગલ,
ઇસ શાનસે તૈયાર કર શામસુને ફીર ચુકર કહા,
રોશન મીઆં અપના ઇસમ તુમ રાખયો દીલમેં છુપા.
કોઇ પુછે તુમકો આનકર બીબી કહો કયા નામ હુયે,
તબ તુમ કહો રૈશન કુંવર યે ખુશ હમારા નામ હુયે,
શામસુ દદા રૈશન કુંવર દોનાં હુએ એકદીલ યકીં,
દોનોંકે દીલ યસ એક હુંએ કુછ ઝીઆદા તર નહીં કમી.

ફીરકર દદા બોલી સુખન   રોશન કુંવર અબ તુમ ચલો
તુમકો દીખાઉં મયે ચરીત   તુમકો ગમે વયસા જો લો.
સુખપાલમેં અસવારકર   રોશન કુંવરકો લે ચલી,
આપીં સો બેઠા બેલપર   શોહરત હુઇ ગલયોં ગલી.
ખીદમતમેં લે ગઇ લોંડયાં   સાથી ચલે અંદર રીકાબ,
કોઇ પુછતા યે કોન હુએ   તબ ફીર દદા દેતી જવાબ.
સોદાએગરકી અહેલ હુએ   સબકો કહી શમસુ દદા,
આએ ચલે દરવાજેપર   દરબાનને ફીર કી સદા.
દરબાન ફીર કહેને લગા   કહાંસે ચલી તુ આઇ હુએ,
સુખપાલમે અસવાર કર   કીસકી તુ બીબી લાઇ હુએ.
ફીરકર દદા બોલી સુખન   પુરબ શાહરસે આઇ હું,
સોદાએગરકી અહેલ હુએ   મયે અબ કરઝમેં લાઇ હું.
દરબાન ફીર બોલા સુખન   પરવાનગી તેરી મંગા
મયે તુજકો નહીં અબ જાનતા   મયે કુછ તેરા નહીં હું સગા.
તબ ફીર દદા ઉસ વકતમેં   એક શખસકો યું કર કહા,
જા તુ કહા અબ શાહ કને   દરબાન ફીર ચુપ હો રહા.
ફીર ખત દીયા વો શખસકો   આપી લીખા જો ધરમને,
ખત લે ગયા વો ઝુદતર   આયા સો જબ શાહકે કને.
આદાબ તસલીમાતકર   ફીર ખત દીયા વો શાહકને,
તબરેઝશાહ ખત ખોલકર   ભેજા શુકર દરગાહ મને.
ખતમેં હકીકત જો લીખી   બુજા વો શાહ તાહકીક કર.
ફીર પાદશાહ કહેને લગા   ફરઝંદ મીલા મુજ ખુબતર
શીરીં જલીલ શાહકા વઝીર   ઉસપર હુકમ શાહને કયા.
રોશન કુંવર બીબીકે તંઇ   અબ લાઓ તુમ સબ કેહદીયા
શીરીં જલીલ અસવાર હો   લશકરકો લે સામે ચલા.
સદ હુરમતો તાઝીમસે   રોશન કુંવરકો આ મીલા,
શીરીં જલીલકો દેખકર   શમસુને ફીર યું કર કહા.
પરવાનગી હુયે યા નહીં   સાહેબ હમનકો કયા રઝા,
શીરી જલાલ બોલા સુખન   પરવાનગી હુએ તુમ ચલો.
રોશન કુંવરકો સાથ લે   તબરેઝ શાહસે તુમ મીલો.
શમસુને ફીર યું કર કહા   જલ્દી ચલો તુમ શાહકને,
ફીર સુજકો જો હોવ હુકમ   યું આરઝુ હુએ દીલમને.
કઈ દબદબા હશમત સતી   રોશન કુંવરકો લે ચલ,
શમસુ દદા રોશન કુંવર   તબરેઝ શાહસે આ મીલ.

શમસુ દદાકો દેખકર — ફીર પાદશાહ બોલે કલામ,
કોસકો તુ બીબી લાઇ હુએ — લેકીન બતા ઉસકા તુ નામ.
તબ ફીર દદા બોલી સુખન — બીબી કુંવર ઇસકા ઇસમ,
પુરબ શહેર ઇસકા વતન — મંયે સચ કહું રબકી કસમ.
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન — યે બાત હુમકો નહી ગમેં,
ઓરત કરજમે લે ગઇ — પોંહુંચે ખબર હુર સેહરમે.
ફીર પાદશાહીકો મેરે — નુકસાન લગતે બાર કયા,
હુર શહેરમેં સબ યું કહેં — કયરી અજબ ઉલટી હયેરાહ.
અબતક ન કાનોંસે સુના — અયસા લીયા ના કોઇ કરજ,
લેકીન હુએ તેરે દીલમે કયા — બુજે ખુદા કયા હયે ગરજ
ફીર દીલકો સમજાકર રખા — તબરેઝ શાહને ઉસ વકત,
બોલે ઝબાંસે યે સુખન — બીબી કુંવર કયા નેકબખત.
હુમ પાસ આઓ કો ગમે — તુ જા કહા તેરે ઘરેં,
શમસુને ફીર યુંકર કહા — એક બરસમેં મંયે પગ ધરું.
જબ આએગા ઇસકા મીઆં — તબતક રહેગા યહાં એકલી,
આવે તો બીબી લે ચલું — તબ તુમકો હોવે બેકલી
રોશન મીયાં ઓર હુમ તુમેહે — યહ રોઝમેં ફીર આઓગે,
બીબી કુંવર અસવારકર — સુખપાલમેં હુમ લે ચલે.
બીબી કુંવરકો ફીર કહા — રહાયો ખુશીસે રાત દીન,
સબકે હયે પુરે યકીં — યે સબ મકર મજા ન કર
બીબી કુંવર બોલી સુખન — હયે હયે અકેલી કયું રહુ,
બાકીં રહાનઇઓરતુમ નહીં — ફીર કહો હકીકત કીસ કહુ.
બોલી દદા ફીરકર સુખન — બીબી કરોના કુછ ફીકર,
ગાલીબ રખો તદબીરકો — દેખો નસીબા હુએ કાદર.
ઇતના સુખન કેહકર ચલી — શમસુ દદા આપસકે ઘર
બીબી કુંવર કીસ હાલપર — હો જાએગી દેખો મગર.
તબરેઝશાહ રૈશન કુંવર — દોનો ચલે ફીર મહેલમે
રૈશન કુંવરકો દેખકર — સબ ખુન ચસ્મે અહેલમેં.
બેગમ કહી તબ શાહકો — હુમ સબ ઉપર કયું લાએ હો
રાઝી નહીં હુમ ઇસ સતી — કયા કામ તમ ફેલાએ હો.
શમસુ દદા સબ શહેરકી — ઉસ કનસે લી બીબી છટાં
કયા મકર કુછ કરતે હો તુમ — મઅલુમ સબ હુમકોહયેયહાં
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન — હયે હયે યે બેગમ કયા કહી
મંયે જાનતા નહીં કુછ મકર — કયું દુખ યે સર ઉપર સહી.

ફીર પાદશા કેહને લગા
આબીકો રાખે તમ તલગ
શીરીં જલાલ થા જો વઝીર
રૈશાન કુંવરકો મયેં રખુ
ફીર પાદશાહ કેહને લગા
લેકીન આહેલ હુએ દુશમના
શીરીં જલીલ બોલા સુખન
દુખતર મેરી એક હુએ વકીં
અપને જો લડકે સાત અબ
પુરા નહીં દેખાં શીકલ
ફીર પાદશાહ બોલા સુખન
દુખતરસે જાકર તુમ કેહો
શારીં જલીલ અસવારકર
શીરીં જલીલ ખુશ વકત હો
શારીં જલીલ કેહને લગા
રૈશાન કુંવરકો તુમ રખો
ઉસકો રઝામંદ તુમ રખો
ફીર પાદશાહકા હુએ હુકમ
દુખતરને આબાકો કહા
રૈશાન કુંવરકે નામપર
જો સુખરેસે વાદેગા હુકમ
જા શાહસે ઝાહીર કરો
યે નેક બાબાકા હુકમ
બલકે સઆદત હયે મુજે
રૈશાન કુવર બોલી સુખન
ગુલમેન મેરા ઇસમ
ગુલશીરમનકો સોંપકર
રૈશાન કુંવર ગુલશારમન
દોનાં હુસનમેં માલ ગએ
થી એક સેહલી ખુબતર
ગુલશીરમન કેહને લગી
રૈશાન કુંવર ગુલશીરમન
ખાનેકો ખાવેં ન્યમતાં

અયસાભી હયે કોઇ દીલજીગર
આવે વો જબ સોદાગર,
ઉસને કી શાહસે ઇલતેજા.
મજલીસમેં આકર વો કહા,
કીસ મહેલમેં રાખુ ઇસે.
કોઇ મારે તો પુછે કહેં
સાહેબ મકા એક હુએ નરા
ઉસપર વકીં હુએગા મેરા.
દામાદ મેરા નઇ કહા,
બાબીકી વો અય પાદશા.
રૈશાન કુંવર લે જાઓ તુમ,
રાઝી રખો ગાયા કે હમ.
રૈશાન કુંવરકો લે ચલા,
બેટીસે ફીર આકર મીલા,
બેટીકે તઇ યુકર કલામ,
હુએ શાહકા યુંકર પયામ.
તો તુમ મુજે રાઝી રખા.
જબતક આવે ઉસકા પયા,
ઇસ હુકમકો સરપર ધરૂં.
દીલ જાન મયે કુરબાં કરૂં.
ફીલ ફારે મયે લાઉં બજા
બાહમત મને રાખો બજા
લાઝીમ હુઅ મુજ રખનાફરઝ
અબ ઓર સતી હયેકયાગરઝ
અપના પ્રસમ ઝાહીર કરો,
ફીર આપકા ઝાહેર કરો.
શારીં જલાલ ફીર ઉઠ ચલા
દોનોંકા દીલ કયા આ મીલા
દોનાં હુસનમેં બે બદલ,
શરમાંએ હુરાં ઉન અગલ
ઉસને સો આ ધુલવાએ હાથ
તમ સાથ ખાના મુજ નજાત
બેઠે ફરશપર દો જને,
કોઇ ગેર નઇ ઉસ વકતમેં.

ખાનેકો ખા ફારીગ હુએ
ભેજા શુકર દરગાહમેં
જબ વકત રાહત હુવા
સારી હકીકત ફીર સુનો
રૌશન કુંવર આરામમેં
બાંબી કુંવર ફીર સોગાઇ
ફીર વો શમ્પકી જાતમે
ગુલશીરમન બોલી સુખન
ગુલશીરમન કેહને લગી
સબકો ઇસનેહવહશી કયા
યે ઇરકમેં આયા ચલા
ઇસકી સકલતો નેક હુએ
કઇ લીખ ફાર દીલમેં ચડી
ઓર આહ આહકે દમભરી
વો તો હુએ બસ આરામમે
વો સો રહા હુએ બે ખબર
ગુલશીર મન કેહને લગી
યેતો બીચારા હુએ નયા
આખીર સભર ના હોસકા
બોલી ઝબાંસે યે સુખન
રૌશન કુંવર ઉઠ બેયેઠકર
ગુલ શીરમન કેહને લગી
રૌશન કુંવર બોલી સુખન
ગુલશીરમન કેહને લગી
ઇસ ઉમ્મરમેં અયસા મકર
તબરેઝશા શીરીં જલીલ
યા જાદુગર હો તમ યકીં
બોલા સુખન હું કેદમેં
ગુલશીરમન બોલી સુખન
યહાં હયે નહી કોઇ દુસરા
રૌશન મીયાં કેહને લગા
ગુલશીરમન મંએ સચ કહું
પુરબ શાહેર મેરા વતન
મેરા ઇસમ રૌશન મીયાં

રૌશન કુંવર ગુલશીરમન,
હમકો રખા અમનો અમન
સોએ સો દોનોં સેજપર.
અબ થી રખા હુએ આગપર
ખીદમત કરે ગુલશીરમન;
બેઠી રહી ગુલશીરમન.
ઝાહીર જુસ્સા ઉસકા હુવા,
એતો મરદ હુએગા મુવા
યા યે સીપાહી ઠગ યકીં,
યે જાદુગર રહેગા યકીં
યે કોઇ ઇસે ભેજા યહાં,
કીસ શાનસે પોહચા યહાં
ગુલશીરમનકે ઉસ ઘડીં,
કયસી બની આકર ખડી
ઓર યે કરે યું વલવલા,
ઓર યે કરે યું ઝલઝલા
યે કામ નઇ નાદાનકા
યે કામ હુએ કોઇ રાંડકા
ગુલશીરમનકો ઉસ વકત,
ઉઠ બેઠા અબ તુમ નેક બખ્ત
પાની કહા તમ દો મુજે,
પાની પીલાઉં ના તુજે.
કયા હુએ સબબ મુજકો કહો
તમ ઠગ યકીં હો ચુપ રહો.
કીસને સીખાયા હયે તમેં,
ગાફીલ હુએ સારે હમેં.
યા ચોર હો તમ સચ કહો,
જયસા ગમેં વયસા કહો.
દીલકી હકીકત તમ કહો;
જો કુછ હોવે મુજકો કહો;
અપની હકીકતકો અયાં,
બુજો તુમી અય જાનેજાં
મંયે વહાંકા હું સોદાગર
બુજો તુમીં અય દીલ જીગર.

માદર પીદર મેરે નહી બીબી મીયાં મે દોજને,
બીબી ઉમરમેં હે બડી જોડા સો કહો કયુંકર બને.
મુજસે કયા ઉસને દગા આખીરકો મુજ ભેજા સફર,
સામાન સબ તય્યારકર મે લે ચલા ચાકર નફર.
ફીર ઉન મુજે યું કર કહા લાવો ચરીત ખાતીર મેરે,
તીરયા ચરીત મેં લીખ રખા એક રૂકઆ બેહતર લે કરે.
ઇસ શાહેરસેં આયા ચલા બેપાર ફીર કરને લગા,
ફીર મેં બુલાયક શખ્સકો તીરયા ચરીત ઉસકને મંગા.
વો શખ્સ ફીર મુજ લે ચલા આયા દદા શમસુકે ઘર,
આકર પડાથા જાલમેં ભાગું કહાં મેં અબ કીધર.
મેરે તરફસે ખત લીખા તબરેઝશાહકો કર મકર,
ગુલશીરમન બોલો સુખન તકસીર મેરી કયા જીગર.
શમસુને ખતમેં યું લીખા બીબીતો મેરે તુમ રખો,
ગુલશીરમન કેહને લગી કયા મરગકી લઝત ચખો.
બીબી મેરી પુરબ શાહેર ફીર કયા મકર ઝાહીર કયા
મુજકો બનાકર ઇસતરી ફીર હાથ શાહ પકડા દયા.
તબરેઝશાહ શીરીં જલીલ દોનોને મીલ કીતી ફીકર
રોશન કુંવરકો તુમ રખો હે દોસ્ત તુ મેરા જીગર.
શીરીં જલીલ અસવારકર લાયા તુમ્હારે અબ ઘરૂં,
આકર પડા મેં કેદ અબ યા તુમ જીલાઓ યા મરૂં.
તીરયા ચરીત યે જાનના હરગીઝ ન પડતા ઇસ મને,
અબ તુમ મુજે કેહતે તો ઠીક કુછ યહાંસે હુઓ મેરેકને.
તુમ જાદુગર મુજકો કહો મેં કુછ ન જાનું યા ઇલાહ,
રોવે લગા ફારે પડી યારમ જુમલકા કર ભલા
રોશન મીયાં રો રો કહે યારબ રખે તુ આબરૂ,
તેરા વસીલા હો મુજે તુજસા નહીં કોઇ ગુરૂ.
ઇસમેં ઇશારા હો બડા બુજો તુમી અય દોસ્તાં,
રબકો જીવે બુજા હહી હક ફીર દીખાવે ન્યામતાં.
ઉસકી ગરીબી દેખકર કદમાં ઉપર આકર પડી,
ખીદમતમેં તુમ મુજકો રખો ફરમાઓ મુજકો ચાકરી.
તુમ હુસઅપનજયસે એક હેં મહેબુબ મન મત તુમ કુરો,
ફીર મુખકો ધોયા હાથસે અબ દમ શુકરકા તુમ ભરો.
અબ બાપ મેરા છોડકર તુમકો ગયા જો ઘરમને
ગુલશીરમન ખુશ કહો કહી અબ મુજકો નઇ ચાખાકીતે.

તબ્રેઝશાહેકે હુકમસે તુમ તો રહો મેરે સહેલ,
મત ફોક કુછ દીલમેં કરો અબ તુમ રખોકરમુજઆહેલ
આશક સો ફીર કેહને લગા મઅશુક મએં ક્યુંકર મીલું
સરપર તેરે હોગા મરદ મએં દુખ મને ફીરકર ચલું.
મઅશુક ફીર બોલી સુખન નાહક કલક મુજપર ચડા.
મુજકો ખુદાકી હુએ કસમ ઉસપર નહી કુછદીલ મેરા.
મઅશુક આશક કૌલકર પકડે વસીલા હક ચકી,
રોશન મીયાં બોલા સુખન ખુશરખ તુ અય હકદીલમની
રોશન મીયાં ગુલશીરમન દોનાં ઇશકમેં ખુશ રહે,
ગુલશીરમન કેહને લગી દેખો ચરીત ઇસકો કહે;
કીતક મુદત ગુજરે પીછે આયા સો ફીર ઉસ્કા મરદ,
રોશન આયાં ગુલશીરમન પસ ઇશ્કમેં હોગએ સરદ.
ગુલશીરમનકે મરદકા યા નામ ઉસ ગુલફીલ શીર.
ઉસકી હકીકત ફીર કહું તબ્રેઝશાહકે દો વઝીર.
ગુલફીશીર આકર મીલા ફીર શાહસે ઉસ વકતમેં,
ફીર પાદશાહ કેહને લગા તુમ આએ અબ હો બરસમે
ગુલફીલશીર ચુંકર કહા હું શાહ મન અમનોઅમન.
ફીર બાદશાહ કેહને લગા ખીલવતમે બેઠે તીન દીન.
એક પાદશાહ શીરી જલીલ ઓર તીસરા ગુલફીલશીર,
તીનોં સો બેઠે એક મકા કોઇ ગૈર નઇ ઉસજગઅમીર.
જો કુછ સફરકા હાલ સબ ફીર શાહસે ઝાહીર કયા,
ગુલફીલશીર ઉસ વકતમેં જો કુછ અથા સો કેહ દીયા
ફીર પાદશાહ કેહને લગા અપને વઝીરોંસે કલામ,
રોશન કુંવરકો કહાં રખું બાલે સો શાહ શીર નેક નામ
ગુલશીરશીર કેહને લગા રોશનકુંવર ફીર કોન હુએ,
શીરીંજલીલ બોલા સુખન સોદાગરકા અહલ હુએ.
ફીર બાદશાહ કેહને લગા ખીદમતમેં હુએ બાબીતેરી.
ઉસકો અકેલી છોડકર કયું આકરે ખીદમત તેરી.
ગુલફીલ ફીર કેહને લગા કુછ ફીકર દીલપર મત રખો,
ઇસકો અકેલી નઇ રખું મત ગમકા દરયા તુમ ચખો,
ખાતીર તુમ્હારી હુએ મુજે બોલા સુખન અયજહાંપનહ,
બુજો મોહોબ્બ્માં ફીકરકર કયાં યે સબબ નાદીર બના.
તબરેઝશાહ ખુશવકત હો કેહને લગા સદ આફ્રરા
લાયક હો તુમ હરકામમેં દોનો મેરેહો દીલબરી

૧૭૩૫

ફીર પાકશાહસે લે રઝા   ગુલફીલ ફીર આયા મહેલ
અબ દીલ લગાકર તુમ સુનો   ફીર ઝુલમ કયા કરતી બહેલ
બીબીને તબ ખુશ વક્ત હો   ઉનકો ઉતારી મહેલસે.
ઉમ્મેદ હુઓ દીલમેં યકીં   ખુશીયાં કરુંગા ઓહેલસે
ગુલફીલ ફીર કેહને લગા   બીબીકે તઇ સુંકર કલામ.
રોશન કુંવર વો બહેનકો   જાકર કહો મેરા સલામ.
ખાવીદને ફીર દી થી રઝા   બીબીકે તઇં આય દોસ્તાં
બીબી ચલી ખુશ વક્ત હો   અબ કયા કીકરહુઓ દીલ મીયાં
ગુલશીરમન આકર ખડી   રોશન મીયાંકે પાસ આ,
રોશન મીયાંકો ધ્રુજતેં   દેખી અભી બોલે સો કયા
રોશન મીયાં દરને લગા   ગુલશીરમનકે સરદસે.
ગુલશીરમન બોલી સુખન   આશક મરેગા દરદસે
ગુલફીલકે આને સતી   રોશન મીયાંકો તપ ચડી
ગુલશીરમન કેહને લગી   બાજી મેરી ખાલી પડી
ગુલફીલકી દેહશત સતી   રોશન મીયાં હોગએ ખફ
ગુલશીરમન રો રો કહે   મુજકો મરદસે નઇ નફા
ગુલફીલકે આને સતી   રોશમ મીયાં હોગએ ગરમ.
ગુલશીરમન રો રો કહે   તુજબાન નકોંહુએ બે રમ
ગુલફીલકે આને સતી   રોશન મીયાં હોગએ ઝરદ,
ગુલશીરમન રો રો કહે   હે હે અયસા નઇ કોઇ મરદ
ગુલફીલકે આને સતી   રોશન મીયા હોગએ ઝરદ
ગુલશીરમન રો રો કહે   હુએહુએ હુએતુમ કસુઉદાસ
ગુલફીલકે આને સતી   રોશન મીયાં બેહદ ડુબા
ગુલશીમન રો રો કહે   અય ફીલ તેરા હો બુરા
ગુલફીલકે આને સતી   રોશન મીયાં હોગએ નરમ
ગુલશીરમન રો રો કહે   આશકતુજે કયા હુએ શરમ
ગુલફીલકે આને સતી   રોશન મીયાં બેકલ હુવા,
ગુલશીરમન રો રો કહે   યે ફીલ વહાં કયું ના મુવા.
ગુલફીલકે આને સતી   આશક પરેશાં હાલ હુએ,
ગુલશીરમન રો રો કહે   દસ ફીલકા જબાલ હુએ.
ગુલફીલકે આને સતી   આશકને અન પાની તજા,
મઅશુકમન રો રો કહે   અબ તેર ઘર મુજકો લીજા.
મઅશુકમન રો રો કહે   અંખયાં ઝરા તુ ખોલ લે,
ખીદમતમને આ હું ખડી   તુ સુખસતી કુછ બોલલે.

[illegible] ફીર રો રો કહે મુજ દરદકી કર તુ દવા
તુ [illegible] અબ હુશયાર હો તુજ સંગ રેહના મુજ રવા
રોશન ગોમાં હુશયાર હો કેહને લગાઅય દીલ જીગર
મુજકો અકેલા છોડકર તુમ હોગએ અબ બે ફીકર
ગુલફીલ હમારે રીઝકમેં આકર પડા તુમ કયા કરો.
તુમ હમ અપનઅબ એકહુએ મહેબુબમન તુમ મત કુડો,
તુમ કહો તો મારૂં ઝહેર દે તુમ કહો તો મારૂં સેરકર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો રાખુ કેદમેં યા કહે તોરાખુ આકારજકડ
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર.
તુમ કહો તો ફાંસી દુ ઉસે યા કહો ડાલુ ખીચકર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો કાઢું શીરકો વા કહોતો જા મારૂં ખંજર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો ડાલુ આગમેં યા કહો તો મારૂ તાક કર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહો તો ફીલ આગલરખું યા ઉસકો ડાલે ચીરકર,
ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે ગુલફીલપર કયા હુએ નઝર
તુમ કહોતો ફીલ આગલ રખુ યા ઉસકો ડાલે ચીરકર,
ઇસ દોસ્તી: વાસ્તે ગુલફીલપર કયાહુએ નઝર,
યે હરફ સબ ઝાહીર કીએ જો ચાહે સો જારી કરૂં,
બોલો સુખન મહેબુબમન તુમ હુકમ પર એ શર ધરૂં
આશક કહા મહેબુબમન મએં કુછ ન જાનું ઇસ મને
મેરી તુમ્હારી અબ શરમ રાખે ખુદા ઇસ મહેલમેં.
મેરા હુકમ તુમપર નહી હેગા હુકમ તુમ મુજસહી.
તલવાર દો ઓર મ્યાન એક યે બાત હમ આખીર કહી.
યા ફીલકો જીતા રખો યા મુજ રખો મઅશુકમન
કુરબાન હું તુજ નામપર જલદી કરો શીરી દહન
ગુલશીરમન ગુસ્સા હુઈ ખાવીદ ઉપર અય દોસ્તાં
કયા ઇસ્ક હુએ જાને બલા હક મકરસે દેવે અમાં.
યે ઇશ્ક હુએ સબસે નીરા ઇસકો મેહર નહી કોઇકી,
ગુલફીલપર અયસા કરૂં મારે બીના નઇ સોઉંગી.
જબ વકત રાહતકા હુવા તબ રાત ગુઝરી એક પેહર,
ગુલશીરમન જાકર ખડી કુછ દીલમેં નઇ ઉસકે મેહર.

ગુલફીલ સોયા બે ખબર   ઉસને લીયા સર કાટકર
હય હય બીચારા મરગંયા   દેખો મોહેબ્બાં ફીકરકર
રૌશન મીયાંકે વાસ્તે   ખાવીંદકો મારા જીવસે,
કયા દીલકે તંઈ બેદીલ કયા   ગુલશીરમનસે પીવસે.
ઉસકો ખુદા જન્નત રખે   ઉસને કરી દોઝખ કુબુલ,
કયા કયા નસીબોંમેં લીખા   બુજે ખુદા બુજે રસુલ.
આખ્હી રૈનકે દરમીયાં   ઉસકો દફન ધરમેં કયા,
મઅશુક આશકને ઇસે   દર ખાકોબું ઉસકો કયા.
આશકકે તંઈ કેહને લગી   મેહરુબમન કયા હયે ખબર,
ખાતીર તુમારે વાસ્તે   મ યેને કયા યે સબ મકર
ઘર બાર સબ ઝાયા કયા   મંયેને તુમ્હારે નામ પર,
તકદીરમેં મુજ યું લીખા   આઇ તુમ્હારે કામ પર.
અબ તુમ અપન દો એક હૈં   કોઈ તીસરા નહી ઈસ ઘડી,
લેકીન હકીકત ફીર કહું   મહેરુબમન તુમ દીલબરી.
તુમકો નીકાલું મહેલસે   તુમ જાઓંઅબ જલ્દી કહા,
મઅશુક ફીર બોલી સુખન   અય દોસ્ત વક્ત થોડા રહા.
શમસુ દદાકો જા કહો   અય દોસ્ત તમ મેરા સલામ.
ઝાહીર હકીકત સબ કરો   જો કુછ બી ગુઝરા ઇસમુકામ.
સારી હકાકત કેહ પીછે   ફીર બાદઝાં બોલો કલામ.
જલદી તુમ્હી મુજ લે ચલો   ઝાહીર કરો મેરા સો નામ.
સોદાગ્અગર મુજકો બના   શમસુ દદા તુમ અબ ચલો,
ગુલશીરમનેને યું કહા   યે મકરકર મુજસે મીલો.
શમસુ દદાકો સાથ લે   આવો શો તુમશાહકે મહેલ,
ફીર બોલ્યો મહેરુબમન   બખશો તુમ્હી મેરે અહેલ.
તબ પાદશાહ ભેજે બુલા   જબ મંયે કરું યું ઝલઝલા.
રૌશનુ કુંવર બીબીકે તંઈ   ગુલફીલ અબ લેકર ગયા.
હીકમતકા હયે યે કાયદા   બુજો મેરે જાની જીગર.
ફીરકર હકીકત તુમ સુનો   અયદોસ્ત તુમ બાયક દીગર.
જબ રાત એક પીછલી પેહેર   તબતક કીએ યે ગુફતગો,
ગુલશીરમન રૌશન મીયાં   દેનાં કરે યે જુસ્તો જો.
ફીર એક દરીચા કર દયા   દીવારમેં ઉસહી ઘડા,
ગુલશીરમન બોલી સુખન   આશક સીધારો ઇસ ઘડી.
રૌશન મીઆં ખુશવક્ત હો   નીકલા દરીચેસે બહાર,
મઅશુક ફીર કેહને લગી   આયો શીતાબી ગુલઉઝાર

આશક કહે મઅશુકકો રુહીયે ખુશીસે રાત દીન
તીસબાદ રૂખસત હો ચલા યે સબ સબબ મુજા નકીન.
રોશન મીયાંને ઝુદતર જા હાયસે દસતક દયા.
શમસુ કહે તુમ કઉન હો તબફીર સુખન યુંકર કહા.
મેરા ઈસમ રોશન મીઆં શમસુકે તંઇ ખુશ હો કહે,
બોલીં દદા ફીર યે સુખન ઈતની મુદત તુમ કહાં રહે.
રોશન મીયાં ખુશવકત હો બેઠે દદા શમસુકને,
શમસુ દદા કેહને લગી કહો હાલ કેયા હયે દીલમને.
રોશન મીઆં કરને લગા અપની હીકતકો અયાં,
મઅશુક આશક દો મને ઉન બદચ શમસુ દરમીયાં.
આશકને બોલી તબ ઝબાં મઅશુકકી ફુરકત મને,
શમસુ દદા તુમ છોડકર મુજકો ગએ જબ શાહુકને,
ફીર પાદશાહ મુજ સાથ લે અપને મહેલ પાનીબ ચલે
ફીર મહેલમેં જો અહેલ થી મુજ દેખકર સબ તલમલે.
બેગમને ફીર ગુસ્સા કયા તબરે શાહ પર ઉસ વકત,
લેકીન વો શાહ ગાફીલ અથા બસ છોડકર અપના વખત
ફીર પાદશાહ લાચાર હે મજલીસ મને કીતી ઝીકર,
બીબી કુંવર કીસકે મહેલ રાખું મંયે અબ કરકરફીકરને.
શીરીં જલાલ શાહકાલઝીર તસલીમ કર ઉન યું કહા,
કુછ ફીકર મત દીલપર રખો એક મહેલહુએઅબ બેબહા.
ઉસ મહેમેં દુખતર મેરી રેહતીહયેઅબવહાં રોઝો શબ
ખીદમત કરેગી રીત દીન તહકીક બતલાયા સબબ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગા જલદી તુમી લે જાઓ અબ,
ઉસ મહેલમેં તુમ છોડકર જલદી યહાં તુમ આવો અબ.
ખુશ વકત હો મુજ લે ચલો શમસુ દદા ઉમ મહેલમેં,
શમસુ દદા કેહને લગી કયા કુછ ઈશક થે મહેલમેં.
શીરીં જલીલ મુજ છોડકર ફીર ઉઠ ચલા શાહકે તરફ.
ગુલશીરમન ખીદમત કરે જો મુખસે નીકલે મુજ હરફ.
રોશન મીઆં ગુલશીરમન દોનોં ખુશી હોકર રહે,
ફીર રાતબાપ હેચી શીતાબ દોનો ફરશપર સો રહે.
મંયે સોગયા ફીર બેખબર લકીન ઉઠી વો જાગકર.
ગુલશીરમનને ઉસ વખત બુજા મરદ તહકીકકર.
ફીર મુજકો ઉસને દી જગા કેહને લગી યુંકર કલામ,
અય ઠગ હકીકત કેહ મુજે બતલા મુજે તેરા સો નામ.

અવ્વલસે ફીર આખીર તલક સારી હકીકત મયે કહી,
મેરી ગરીબી દેખકર મુજ ઉન્હેં કરકર સહી.
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર બેહદ કરમ ઉસને કયા,
ગુલશીરમન કેહને લગી કુરબાન હયે મેરા જીયા.
મઅશુક આશક મીલ ગએ બુજા ચરીત તહકીક કર,
ખુશાહાલ હયે હમ રાત દીન અબતક ન કોઇ જાને મગર.
કીતની મુદત ગુઝરે પીછે ગુલફીલ ફીર આયા ચલા,
મયે ચુપ રહા ફીર મહેલમેં ગુલફીલસે મએનહી મીલા.
ગુલફીલ તબ ઉસ વકતમેં બીબીકે તઇ યું કર કહા,
રોશન કુવર બીબીકે તઇ જાકર કહો મેરી દોઆ.
ખાવીંદસે રૂખસત હોકર આઈ સો જબ મેરે કને,
મુજકો પુકારા ઉસ ઘડી મયે તો ડરા ફીર દીલમને
મુજકો પુકારા ઉસ ઘડી બેહદ સો ફીર ચડને લગા.
મઅશુકને ઉસ વકતમેં છાતી સતી મુજકો લગા.
તુમ હમ અપનઅબએકહયે મહેબુબમન તુમ મત કુડો
હો જાએગા જીવ કલ ઉથલ જાની મીયાં તુમયું કરો.
તુમકો મેરી છાતી સતી હરગીઝ ખુદા મયે*ના કરૂ
મઅશુક જબ મુજ યું કહે તબ મયે શુકરકા દમ ભરૂ
શમસુ દદા કહાંતક કહું ઉસકી સીફતકા મયે બયાં
કુરબાન હુએ મુજ નામ પર બેશક યકી હુએ વો અયાં
ફીર બાત મયે તુમકો કહું શમસુ દદા તુમ બુજયો.
મઅશુક ફીર મુજ યું કહી આશક તુમી મત ધુજયો.
ગુલશીરમન ગુસ્સે હુઈ ખાવીંદ ઉપર ઉસ વકતમેં.
મુજકો અકેલા છોડકર મારા ખંજર જા હલકમેં
ગુલફીલ તો ફીર મર ગયા આંધહી રયનકે દરમીયાં
શમસુ કહે કોઇ જાનતા યા નહી કહો રોશન મીઆં
રોશન મીયાં ફીર યુ કહે કોઇ જાનતા નઈ ગૈર અબ
હમ દોનોં મીલકર ખાકમેં નેસકો મીલીયા નીમ શબ.
ફારીગ હુએ જહબ દફનસે ગુલશીરમન ફીર યું કહી,
સોગંદ હુએ મુજકો ખુદા યે સબ હકીકત હુએ સી
શમસુ દદાકો જા કહો યે સબ સબબ જલદી સતી
પીછે કહો મેરા સલામ યે હુએ હમારી દોસ્તા.
ફીર મુજકો ઉસને યું કહા સોદાએગર બનઆહો તુમ,
અય આશકો મહેબુબમન ઇસ મકરસે મુજ પાવો તુમ,

ફીર પાદશાહસે આ મીલા   અય મેરે જાની એક દમ,
આખીર અપન અસ વકતમેં   લૈકીન તુમી દો દીનમે ગમ.
ફીર પાદશાહ ઉસ વકતમેં   બીબીકે તઇ ભેજે બુલા.
શીરીં જલીલ હુશયાર હો   આવે મહેલ અંદર ચલા.
ફીર બાપ આ મુજ યું કહે   રોશન કુંવરકો સેજ દો,
મએં બાપકો યુંકર કહે   જહાં ચાહે વહાં જા ઢુંડ લો.
ઇતના સુખન કેહકર પીછે   રોઉંગી તબ મંએ ઝાર ઝાર,
તબ બાપ સુજ યુંકર કહે   ગમગીન કયું હુએ ગુલઉઝાર.
જબ મએં કહુંગી બાપકો   બેટા તુમ્હારા લે ગયા,
મએ સો રહીથી બે ખબર   બીછવા મુજે યુ દે ગયા
પોહુંચા બયાં ઉસ હદ તલક   રોશન મીયાંકે દરમીયાં,
શમસુ દદા કેહને લગી   અબ બસ કરો રોશનમીયાં.
રોશન મીયાં મોકુફ કર   બૈઠે દદા શમસુકે ઘર,
અબ ફીર હકીકત તમસુનો   અય દોસ્તાં બા યક દીગર.
રોશન મીયાકો ફીર કહે   શમસુ દદા સૌદાગેર,
ચીરા બંધાયા બે બદલ   એક લખકી કીમતકા મગર.
જામા પેહનાયા ખુબતર   પકેકા બંધાયા ઝરઝરી
રોશન મીયાકે નામપર   શમસુકો કયા હુએ દીલબરી,
જોડેકી કીમત કયાં કરૂં   ગુમ હુએ યહાં મેરી અકલ.
હીરે લગેથે સર બસર   ઉસમેં જડી મોતી લઅલ
કલગી જો સર ઉપર રખી   સૌદાગેર અયેસા બના.
ઉસકી સીફતમએં કયા કરૂ.   ગોયા કે વો દુલા બના
થા ખુબસુરત વો અસલ   લેકીન બના દીર નાદરી
ઉસકી સીફત મએ કયાં કરૂં   શરમાએ હુરાં જીન પરી.
રોશન મીયાંકે વાસ્તે   શમસુને ફીર ઘોડા લીયા
ઝેહર પહેનાંયા ઝર ઝરી   બુરરાક જયસાથા કયા.
થા ઝીન રૂપેકા ઉસે   ઓર થા જડાઉમેં " જડા,
કુછ જુઠ નઇ હુએ ઉસ મને   જો કુછ કે હુએ સબ હુએ ખરા
હુએકલ પેહનાઇ ગુલ મને   ઘોડેકે તઇ ફીર બાજતી,
આવાઝ અયસા થા બુલંદ   જયસી કે બીજલી ગાજતી.
ઘોડેકે તઇ તય્યાર કર   ફીર કર રખે ચાકર નફર,
બુજે મોહોબ્બાં દીલ જાને   યે સબ ચરીતકા હુએ મકર.
અસબાબ સબ તય્યારકર   શમસુ દદા કેહને લગી,
રોશન મીયાં કેહને લગી   હુએ જીસ જગા તેરી સગી.

રોશન મીઆં ખુશ વકત હો   અસવાર ફીર હોને લગા,
શમસુને ફીર ઉસ વકતમેં   રોશનકે તઈં છાતી લગા.
રોશન મીઆં અસવાર હો   ચલને લગા જબ શાહ કને,
શમસુકે તંઇ આગલ કયા   કયા મોહની હયે તુજ કને
અવ્વલ મકર તુમને કયા   મુજકો બનાકર ઇસ્તરી.
અબ ફીર અમલ મુજકો બના   લે જાવે કયું કર ગોહરી.
શાબાશ રે શમસુ દદા   તેરા ન બુજે કોઇ મકર,
તેરા હોવે જગમે ભલા   તુને કરી મેરી ફીકર.
મુજકો ચરીતકી અબ ખબર   મઅલુમ હુઇ શમસુ દદા,
તુજકો ખુદા જીતા રખે   દાયમ મેરી યે હુએ નીદા.
તેરા જવાબ હીકમત સતી   ગુલશીરમનસે મંયે લ્યા,
એહસાન હુયે મુજપર તેરા   શમસુ તેરા હોવે ભલા.
તુને મજે મઅશુકસે   અયસા મીલાયા સીમોઝર.
કુરબાન હુએ તુજ નામપર   શમસુ તેરા હોવે ભલા.
મારગ દીખાયા તુ મુજે   શમસુ દદા મેરી અમાં,
અબ ફીર મુજે તુ લે ચલી   કીસ શાનસે પ્યારા બના.
બાલીગ મુજે તુને કયા   શમસુ દદા મુજકો તુમીં,
બુજા મંયેને તહકીક કર   જબસે મીલે દાનોં હમીં.
રોશન મીઆં કર આજઝી   ફીર ચુપ રખે અપની ઝબાં
સમસુસો ફીર કેહને લગે   તીરયા ચરીત તુમકો ગુમાં.
તીરયા ચરીત તુમકો ગુમાં   યા નઇ ગુમાં રોશમીયા,
શમસુસે ફીર ઉસ વકતમે   આશકને ફીર બાતાં કયાં.
મંયે ચરીત નઇ થા જાનતા   કુછ ચીઝ હુયે યે બેહતરી.
મઅલુમ અબ મુજકો હુવા   કયા હુએ ચરીતમે બેહતરી.
શમસુ દદા રોશન મીઆં   બાતાં કરે રાહમેં ચલે,
મોકુફ કર ફીર યે સુખન   ફીર બાત આગે લીખ ચલે,
દેવલ શાહેરકે લોગ સબ   પુછે કે ફીર યે કોન હુએ,
સબકો કહે શમસુ દદા   ઇસકો પેહછાનો કોન હુએ.
તબ સબ કહે મઅલુમ નઇ   હમકો કહો શમસુ દદા,
રોશન કુંવરકા યે મરદ   આયા કરઝ કરને અદા.
સબ લોગ હયેરત હો રહે   રોશન મીઆંકો દેખકર
કેહને લગે સબ આપમેં   કયા શાન હુયે દેખો મગર.
ચાકર નફર અસબાબ સબ   આકર મીલે દરબાનસે,
શમસુ દદા રોશન મીઆં   કેહને લગે ઇસ શાનસે.

શમસુ સો ફીર કેહને લગી દરબાનસે ઉસ વકતમેં,
હમકો રજા હુવે યા નઈ સચ કેહ તુ અબ જાવે હમેં,
દરબાન ફીર કેહને લગા મંયે શાહસે ઝાહીર કરૂં,
જો શાહકા હોવે હુકમ ફીર બાત મંયે ઝાહીર કરૂં,
શમસુ દદા રૈશાન મીઆં ચાકર નફર અસબાબ સબ,
સારે ખડે રહે ઉસ જગા દરબાં ગયા હુએ બઅદબ
ઉનકો ખડે દરવાઝે પર કરકે ચલા દરબાન જબ,
શમસુ દદાકી અબ ખબર જાકર કરે દરબાન તબ,
તબરેઝ શાહકો દેખકર તસલીમ ફીર કરને લગા,
બઅદબ હકીકત ફીર કહી શમસુકી ફીર માંગી રઝા.
તબરેઝ શાહ બોલે સુખન શમસુ દદા કહાં હુએ કહા,
શમસુ દદાકો એકલે લા મેરી જાનીબકો બુલા.
દરબાન ફીર તસલીમકર કેહને લગા ફીર યે કલામ
રૈશાન મીયાંભી સાથ હયે ઉસકાભી ફીર બોલે કલામ
રૈશાન મીયાંભી હયે રઝા યા નઈ રઝા હયે જહાંપનહ,
ફીરકર ચલુ જો હુકમ હો ફરમાવે તુમ યા બાદશાહ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગે ઉસ વકતમેં દરબાનકો,
રૈશાન મીયાં ફીર કઉન હુએ ઝાહીર કરો ઉસ નામકો.
દરબાન ફીર કેહને લગા સાહેબ કરો મઅલુમ તુમ,
રૈશાન કુંવરકા યે મરદ અપના કરો એહસાન તુમ.
ફીર પાદશાહ ઉસ વકતમેં કેહને લગે ખુશવકત હો,
શીરીં જલીલ તસલીમ કર લે આવો તુમ ખુશવકત હો.
શીરીં જલીલ તસલીમ કર લેને ચલા અબ દોસ્તાં.
હાલી મવાલી સાથ લે લેને ચલા ગુલબોસ્તાં.
શીરીં જલીલ દરબાનસે કેહને લગા જાવો તુમ્હીં,
ઉનકો ખબર જાકર કરો આતે હયે તુમ પીછલ હમેં
દરબાનકો દેતે રઝા શીરીં જલીલ ઉસ વકતમેં
દરબાન રૂખસત હો ચલા ખુશ વકત હો જબ દીલમને,
આયા ચલા અપને જગા દરબાન તો તબ ઉસ્હી ઘડી.
દેનોંકે તઇ કેહને લગા જો શાહ કહેથે દીલ બરી
દરબાન ફીર કેહને લગા શમશુ દદા હુશયાર હો,
શમશુ સો ફીર કેહને લગી કહો કેયા ખબર હયે મુજ કહો
દરબાને શમશુકો કહા હુશયાર હો કયું સોરહી.
શીરીં જલીલ અસવાર હો લેનેકો આવેગા અભી.,

શમસુ દદા રોશન મીઆં   દોનોં સો દીલમેં ખુશ હુએ.
કયા કયા ચરીતમેં હુએ મકર   તબરેઝશાહ ગાફીલ હુએ,
દરબાનકે કેહને સતી   દોનોં સો બયેઠે ફરશ પર,
ફીર દીલમેં દોનોં ખુશ હુએ   ગોયા કે પોંહચે અરશપર.
એક દો ઘડી લેહજે પીછે   શીરીં જલીલ આયા ચલા,
રોશન મીઆંકો દેખકર   શીરીં જલીલ આકર મીલા.
શીરીં જલીલ રોશન મીઆં   દોનોં મીલે ખુશ હોએકર,
આપસમેં યે બાતાં કરે   દેખો મોહબ્બતાં ફીકર કર.
શમસુ દદા ઉસ વકતમેં   તસલીમ કર ઓર યુ કહ્યા,
રોશન કુંવરકો સોંપ દો   યે બાત સુન ચુપ હો રહા.
શીરીં જલીલ કહને લગા   અબ શાહકને જલદી ચલો,
ફીર પાદશાહકે રૂબરૂ   જલદી તુમી આકર મીલો.
રોશન મીઆંકો સવાર કર   શીરી જલીલ ફીર લે ચલા,
આલીજમુલ શાનસે   ફીર પાદશાહસે આ મીલા.
રોશનમીઆંકો દેખકર   સબ લોગ યું કેહને લગે,
રોશન કુંવરકા યે મરદ   ગોયાકે હુસહનકે સગે.
દેવલ શહેરકે લોગ સબ   શમસુને કયા વહેશી કીએ,
હુયે હુયે ન કોઇ મુજે મકર   ઝાહીરમેં સબને દીલ દીએ.
દેવલ શહેરકે શહેરમેં   શમસુ મીસલ નઈ દુસરા,
ઉસકી અકલકે રૂબરૂ   કોઇ નઇ કે આ હોવે ખડા.
શમસુ દદા રોશન મીઆં   દોનોં સો ફીર શાહસે મીલે,
સુન્યો મોહબ્બતાં ફીકરકર   ફીર બાત આગે લીખ ચલે.
રોશન મીઆં તસલીમ કર   લાગે ગલે ફીર શાહકે
ફીર બઆદઝાં બોલે સુખન   લાયક હો ઇઝઝો જાહકે.
આપસમેં ફીર યે ગુફતગો   દોનોં કરે સાહેબ જમાલ,
તબરેઝશાહ રોશનમીયાં   દોનોં મીલે સાહેબ કમાલ.
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન   લાયક તુમીં હુએ દાલબરી,
મઆલુમ મુજ અવ્વલ હુવા   કયા કુછ લીખા થા બેહતરી.
રોશન મીઆં ફીર યું કહે   ખીદમતમેં પોંહચાહુયેગુલામ
ફીર ફીર કરે યે આજજી   ઇસ શાનસે બોલે કલામ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગે   હમરાહ રહો તુમ રોઝો શબ,
યે સબ તુમ્હારા હુએ મુલક   ફીર કયા રખો દીલકી તલબ.
રોશનમીયા ઓર પાદશાહ   દોનોંકદીલ રોશન હુએ,
શગસુ દદા કયા હુયેગા મકર   તબરેઝશાહ ગાફીલ હુએ.

રોશન મીઆંકો સાથ લે ભીતર મહેલ જાનીબ ચલે,
ખીલવતમેં બયેઠે દો જને કોઇ ગૈર નઇ યે એક લે.
શમસુ દદાકે મકરસે મીલ ગએસોજુ શીરોશકર,
ઝાહીરમે કયા હુએ દીલબરી બાતીનમેં કયા હુયેગા મકર.
ફીર પાદશાહને હુકમ કરે ખાનેકો પકવાયા અજબ,
રોશન મીઆંને ઉમરમેં દેખાન કંઇ ખાયા હો કબ.
ખાનેકો ફીર તયાર કર આકર કીએ શાહકો ખબર,
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન ખાનેકો ખાવેં દીલજીગર.
રોન મીઆને ફીર કહા જો કુછ હુકમ ફરમાંબરી,
મયે રહું હુઝુરીમેં ખડા લાઝીમ હુએ તુમમેં સરવરી.
શાહકે જો ખીદમત ગારોને ફીર ઉનકે આ ધુલવાએ હાથ,
દેખો આઝીઝાં ફીકર કર ખાનેકો બયેઠે શાહકે સાથ.
દોનોંકે આગે લા રખા ખાનેકો તબ ઉસહી ઘડી,
અબ દીલ લગાકર સંબ સુનો કયા ઝુમલકી નદયાં ભરી.
રાશન મીઆં કેહને લગા સાહેબ કહા ખાઓ તુમ્હી,
મુજકો ઉઝર હુએ ઇસ ઘડી કયુંકર કહા ખાવે હમાં.
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન કયા ઉઝર હુએ મુજકો કહો,
મહબુબ મન રોશન મીઆં કયા ઉઝર હુએ જલદી કહો.
રોશન મીઆં કેહને લગે બીબી નહી આતી નઝર,
મુદત સતી મુશતાક હું કુરબાન હુએ મેરા જીગર.
રોશન મીઆં તુમ મત કુડો ભેજુ બુલાકર મંએ અભી,
રોશન મીઆં કેહને લગે ખાનેકો ખાવે હમ સભી.
શારીં જલીલકો ફીર હુકમ તબ શાહને જલદી કયા,
રોશન કુંવરકો કર સવાર લાવો બુલાકર કેહ દયા.
શીરીં જલીલ તસલીમ કર લેને ચલા. રોશન કુંવર,
જલદી સતી દોડા ગયા જયસા કે ગુલ ઉપર ભંવર.
શીરીં જલીલકો કર વીદઅ દોનોં સો ફીરે ખાને લગે,
દેખો અઝીઝાં ફીકર કર કયા શાહકો હુયેગે ઠગે.
શાહકા બયાં મૌકુફ કર આગે હકીકત ફીર લીખુ,
સારી ઉમર હુવે ગુઝર તો ભી ન પુરા કર સકું.
શીરી જલીલ જાકર ખડા ગુલશીરમનકે મહેલમેં,
ગુલશીરમનકા કુછ મકર મઅલુમ નઇં કુછ દીલમને.
બાબાકે તઇં જો દેખકર રોને લગી વો સરબસર,
બાતીનમેંકયાહુએદીલબરી ઝાહીરમે કયા હુએગા મકર.

સરકો　કરે　પંજાકશી　　સીનેકો　મારે　ફીર　થપર
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા સકર
બાલ્યાં કને ફીર તારતાર　　માર નીસાનો સખ્ત ભર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
લોટે કબુતરકી મીસલ　　જાને ન કોઈ ઉસકી ખબર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમે કયા હુયેગા મકર.
જોગન મસલ ફીર હો ગઇ　　સીનગાર સારા તોડકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
સીસ ફુલ પટકા બરઝમીં　　બહાના જું ગુસ્સે હોકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
સીનગાર સારા તોડકર　　ઉસને મીલાયા રોયકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
બાલી કહાં બેસર કહાં　　કરનફુલ ડાલી ઝોંટકર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
માલા કહાં ઓર ચંપા કલી　　ઓર હાર ગુલ હૈ કલ કીધર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
બાજુ કહાં ઓર બંદ કહાં　　સબકો ડુબાવે કર હુનર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
હાથ પાંવ ખાલી કર દીએ　　ઝેવર બના ઉસ વકત પર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર,
જોબન લુટાયા ખાકમેં　　ગુલશીરમનને મકરકર.
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
રો રો કહે ગુલશીરમન　　યે ઝીંદગી જાવે ગુઝર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
ઝાહીરમેં કયા હુયે ઝલઝલા　　ઓર દીલમેં કયા શોરો શકર,
બાતીનમે કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયેગા મકર.
રો રો કહે બાબા મીયાં　　કયું જાયગી સારી ઉમર,
બાતીનમેં કયા હુયે દીલબરી　　ઝાહીરમેં કયા હુયે દીલબરી.
બાબા કહે બેટીકે તઈ　　ગમગીન કયુ હુયેગુલ ઉઝાર
જલદા સતી મુજકો કહો　　રોતી કહો કયું તુમ ઝાર ઝાર.
ફીર બાપ યું કેહને લગા　　ઝાહીર કરો અપના સબબ,
રોના તુમ્હારા દેખ કર　　હુયેરતમેં હું મેં બહોત અબ
મુશાતકતથે તુમ રાતદીન　　અબ કયું હુવા દીલ બેકલા
હૈ હૈ તુમી બેટા કહા　　કયું છોડ તુમકો એકલી.

યા કીસને દેખા હુયે નઝર યા કીન તુમા બોવે કીસી.
યા કીન તુમીં દેતા દગા કયા બાત તેરે દીલ બસી
યા કીન તુમેં જાદુ કયા યા કીસને તુમકો દુખ દીયા.
તુમ મત કહો મેહ્યુઅમન હુયેં શાહુ સરપર આવહ્યા.
મૈં પાદશાહકે હુકમસે જો કહો સો લા હાઝીર કરૂં,
બોલો સુખન બેટા તુમીં તુમ હુકમપર મૈં સર ધરૂં.
દેખો અઝીઝાં ફીકર કર કયા દીલ હુવા હે બાપકા,
ઝાહીરમેં કયા ઝલઝલા ઓર હોલ ઠીકાને આપકા.
રો રો કહે બાબા મીયાં મુજકો નેહાયત દુખ પડા.
સાથી ન કોઇ મોલા બીના કોઇ નહીં કે આ રેહવે રહા
ખાવીંદ મેરા અબ બેવફા હોકર ગયા બાબા મીયાં,
રોશંન કુંવરકો સાથ લે જાતા રહા મુજ કેહુ બીનાં.
આપ્હી ગયા અચ્છા કીયા બીબીકે તઇ વો લે ગયા,
ઇસ વાસ્તે બાબા મીયાં રોતી હું મેરેં યે દીલ જલા
શીરીં જલાલ યે બાત સુન અપની અકલકો ખો ગયા,
હૈ હૈ કહાં ઢુંઢું ઉસે કહું પાએગા વો બે હુવા.
બાબા ઓર બેટી મહેલમેં યે ઝલઝલા દોનોં કરે,
યા ઝહેર ખાવે ઇસ ઘડી યા કુવા કહીં જાકર મરે,
મારે કટારી પેટમેં દોનોં અપન ઇસહી ઘડી,
આપસ મને કેહને લગે કયા બાત આ મુશકીલ પડી,
યે હુયે ઇસી તદબીરમેં વસરેમેં આયા ચોબદાર,
જલદી સતી તુમ લેચલો બીબી કુંવરકો કર સવાર.
ચોબદારસે ઝાહીર કીયા જો કુછકે ગુઝરા ઇસ કદર,
ચોબદારસે કેહને લગે અબ કો કરે હમ કયા ફીકર.
ચોબદાર ફીર કેહને લગા કયા સોચોગે ચાકર નફર.
ગુલફુલ નીકલા રાતકો મઅલુમ નહીં. કીસકો ખબર,
ગુલશીરમન બોલી સુખન કયા ચોરકા હુવે એતબાર.
ખીડકી તો કીયા દીવારમેં નીકલા દરીયસે બાહાર
શીરીં જલાલ ચોબદારને. દેખા દરીચે દોનોં સીલ,
આપસ મને કેહને લગે હુયે હુયે ગએ યહાંસે નીકલ.
ગુલશીરમન કેહને લગી મુજકો. ખબર કુછ ના પડી,
મૈં સો ગઇ થી બે ખબર નીકલે વો દોનોં કીસ ઘડી.
હૈરાન હુયે તીનોં જને બોલે કે કયા શાહકો કહે,
હૈ હૈ ગઇ સબ આબરૂ રહેકે ૭ કેયું કર રખે.

સારી ઉમરકે દરમીયાં અયસા ન દેખા થા કહીં,
હરદમ મેરી યે હુયે દોઆ દાયમ સો વો ચલતે રહે.
ગુલશારમન ફીરકર કહી બાબા મીયાં યે કયા હુવા,
છે બરસ પીછે કાહેકો આયા યે વહાં કયું ના મુવા.
ફીર બાપ બેટીકો કહે બચપનસે પાલાથા ઉસે,
દુશમન હુવા વો ઇસકદર યે દુખ કહે જા કર કીસે.
બેટી કહે બાબામીયાં પાલા ન હોતા તો ભલા,
રાહતસે રેહતે તુમ યકી કયું સરપે યે આતી બલા.
ફીર બાપ બોલા યે સુખન બીબી કયા તકદીર હક,
મેરી ઉમરકે દરમીયાં ઉલટે ફીરાએ એ વરક.
બાબા મીયાં તકદીરસે નાહક કલક મુજપર ચડા,
દેખા ન કુછ આરામકો જો કુછ રસમ હયે માજરા.
બાબા કહે બેટીકે તઇ મત તુમ કુઢો અય દીલરૂબા,
રોના તુમ્હારા દીલ મને અયસા કે કાંટા હયે ચુબા.
બાબામીયાં કે હક મને માંગી દોઆ ઉન રોયકર,
તબરેજ શાહકે રહમકી હોવે યે બાબા પર ઉઝર.
બાબામીયાં ઓર પાદશાહ દોનાં મીલ ખુશ હોએ કર,
ઝયાફત કરૂં પબ પીકી બાદ જલેબી ઓર શકર.
બાબા ઓર બેટી મહેલમેં બાતાં કરે હર હર નવી,
ચોબદાર ફીર કેહને લગા કુછ દીલકો રાખો તુમ કવી.
ઉનકા બયાં મોકુફ કર આગે લીખું શાહકા બયાં,
મઅશુક આશકકા મકર બુજો તુમ્હા અય દોસ્તાં.
રોશનમીયાં ઓર પાદશાહ દોનોં સો ખા ફારીગ હુએ,
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો કયા ઝુલસકે ઉબલે કુવે.
રોશન મીયાં કલતી સતી કેહને લગા યું શાહ અગલ,
હમ જાવે લેનેકો કહા કહાં હયે કહા ઉનકા મહલ.
ફીર પાદશાહ કેહને લગે ઇતની ભી કયા દીવાનગી,
ફીર દીલમેં યું કેહને લગે યે સબ તબઅ હે નાદાનગી.
ફીર પાદશાહને હુકમ કર બોલા કે તયયારી કરો,
રોશન કુંવરકી રાહમેં અપના કદમ બેગી ધરો.
ચાકર નફર અસબાબ સબ હાઝીર હુએ ખીદમત મને,
રોશન મીયાંકે સાથ અબ જાવો કહા સારે તુમેં.
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન કુતવાલ તુમ હમરાહ રખો,
જો કુછ કહા જાએ તુમેં તહકીક તુમ ઉસકો કહો.

રોશન મીયાંકો દી રજા બોલે જો શાહઅમનો અમન,
જલદી તુમી આયો ભલા બીબીકો લેકર કર જતન.
રોશન મીયા તસલીમ કર લશકરકો લેકર ફીર ચલા,
આલી તજમ્મુલ શાનસે કયસા ચરીત ઉસકો મીલા.
રોશન મીયાંકા દીલ યકી ખુશ વકત હો હરદમ બદમ,
મઅશુકકી ફુરકત સતી ખુશ વકત હો ધરતા કદમ.
શોહરત હુઇ ગલયોં ગલી જાતે હયે યે રોશન મીયાં,
દુલહનકો ફીર લેને યકીં હરયક કહે અય દોસ્તાં.
ગુલશીરમનકે મહેલમેં કીન જા ખબર બેગી કહી,
રોશન મીયાં અસવાર હો લેનેકો આતા હયે અભી,
શીરીં જલીલ યે બાત સુન બોલા કે કયા અબ હોવે હાલ
એક યક ઘડી ગુઝરે બરસ કયું રાખુ અપનીસુદ સંભાલ.
હર હાલ પોહચે મહેલમેં રોશન મીયાં ઉસહી ઘડી,
આપે સોબેઠે મહેલમેં ઓરફોઝ સબ બાહેર ખડી.
કુતવાલ ઓર રોશન મીયાં ઓર તીસરાશાહકા વઝીર,
તીનોં સો બેઠે એક મકાં બોલે સુખન હરએક વઝીર.
રોશન મીયાં કેહને લગા બખશો તુમીં બીબી મેરી
જલદી સતી સોંપો મુજે હમ જાવે દોનોં મીલ અભી
રોશન મીયાં જલદી કરેં મઅશુકકી ફુરકત મને,
દેખો તુમીં અય તાલેબાં કયા કુછ મકર હયે દીલમને.
શીરી જલીલ રો રો કહે હયે હયે ખુદામેં કયા કરૂં,
રોશન મીયાંકે વાસ્તે કયા ચીઝલા હાઝીર કરૂં.
શીરીં જલીલ રો રો કહે રોશન મીયાંકે રૂબરૂ,
હૈરત સતી ખોયા ગયા દુખતરને પાયા ખુબરૂ.
શરીં જલીલ રો રો કહે હયે હયે મે હક કયા હુવા,
શરમીંદા હું મૈં ઈસ ઘડી અય બેવફા યે કયા હુવા.
આંખોંસે ખું ગીરને લગા રોશન કુંવરકે વાસ્તે,
દેખો કીધર ઢુંડું કહીં યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
ચાકર નફર યે બાત સુન તાલાશકો દોડે સો જબ
જહાંતક ઉન્હોંકી હદ યકી મતલબ ન કુછ વો પાએતબ.
ના ઉમેદ હો સારે ફીરે બાઝી સભી ખાલી પડી,
સુન્યો તુમીં અય દોસ્તાં કયા હાલ ગુઝરા ઉસ ઘડી,
ગુલશીરમનકે મકરસે કોઇ ના હુવા મહરમ વહાં
આગે હકીકત ફીર લીખું અય દોસ્ત હયે વકતે ખીઝાં

રોશન મીયાં ગુલશીરમન દોનાં હુએ ઉસકે હરીફ,
નઈ કુછ ખબર ઉનકી ઉસે દોનાં જો હયે ઝાતે શરીફ.
રાહ આહો ઝારીકે સબબ યે રાઝ સબ ઝાહીર હુવા,
રોશન કુંવરકો સાથ લે ગુલશીલશીર ગાયબ હુવા.
રોશન મીયાં દીલદીર હો કેહને લગા સદ આફરીં,
અય બેહયા યે કયા કયા યે કયસી મુજપર દીલબરી.
બીબી મેરી સોંપો મુજે મંયે કુછ નજાનું સાત પંજ,
અસલી વતનકો છોડકર પરદેસમેં ખીંચા યે રંજ.
માદર પીદર મેરે નહીં પરદેશમેં હું એકલા,
હયે હયે ગઈ સબ આબરૂ યે કયા હુવા હયે ઝલઝલા.
દેખો મોહેબ્બાં દોસ્તાં રોશન કુંવરભી આપ હયે,
બીબી કહાં અપને શેહર ઓર કયા મકર બેતાબ હયે.
કુતવાલ હમરાહ થા યકીં ઉસને લગાયા ફીર ગલે,
અય જાનેમન રોશન મીયાં તુમ હોગએ અબ એકલે.
મેં પાદશાહકો હાલ જા ઝાહીર કરૂં ઈસહી ઘડી,
પીછે ફીકર ઉનકી કરેં તુમ અપન મીલકર સભી.
ઈતના સુખન કહેકર ચલા કુતવાલ તબ ફીર ઝુદતર,
જાકર ખબર બેગી કરા શાહકો ઉને જોથી મગર.
રોશન મીયાં દીલગીર હયે મંયેકયા કહું અયજહાંપનાહ
જો કુછ હુકમ હોવે મુજે ફરમાવો તુમ અય પાદશાહ.
તબ પાદશાહ બોલે સુખન હય હય કરેં અબ કયાફીકર.
રોશન કુંવર બીબીકે તંઈ કહાં લેગયા મલઉન ખર.
કુતવાલ પર આયા હુકમ લાવો બુલાકર સબ તુમી,
પીછે અદલ બેગી કરેં ખાતીરમેં જો આવે હમેં.
કુતવાલ આ કેહને લગા અબ તુમ ચલો શાહકે કને,
શીરીં જલીલ દહેશત સતી લાગા સો દીલમેં ધ્રુજને.
ગુલશીરમન ઉસ વકતમેં બાબાસે યું બોલી કલામ,
બાબા તુમીં હીમ્મત રખો દીલગીર મત ફરમાવો કામ.
સારી ઉમરકે દરમીયાં હયે હયે યે મર આઈ બલા,
રોશન કુંવરકે વાસ્તે હયે હયે તુમ્હારા દીલ જલા.
રોશન મીયાં કુતવાલ ફીર દોનાં હુએ ગુસ્હે જું આગ,
શીરીં જલીલ ગુલશીરમન દોનાં ખડે જલકર જું રાગ.
કુતવાલ ફીર કેહને લગા જલદી ચલો શાહકે તરફ,
દોનાં કરેં આરે બલા ફીર મુખસે કયા બોલે હરફ.

શીરી જલીલકા ફકરરોફર   હમરાહ લીયા સબ ઘેર કર,
હેવલ મહેરકે શહેરમેં   મઅલુમ હુઈસબકો ખબર.
રોશન કુંવર બીબીકે તંઇ   ગુલફીલ શીર લેકર ગયા,
રોશન મીયાંકો દેખકર   હર એકકે તંઈ આઈ મયા.
સારે શહેરકે દરમીયાં   યે ગલગલા ઝાહીર હુવા,
ગુલશીરમનકે મકરસે   રોશનમીયાં માહીર હુવા.
હર હાલ આયે શાહકને   શીરી જલીલ અય દોસ્તાં,
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો   કયા ઝુલ્મકી હએ દોસ્તાં.
શીરીં જલીલ તસલીમકર   રહા તબ હુઝુરીમેં ખડા,
તબરેઝશાહ. બોલે સુખન   કુછ શરમ ના આઇ ઝરા.
તુને અમાનતકો મેરે   કહાં ખોયા તુ અય બેહયા,
અબ લેઇસે રાઝી કરો   જલદી તુ કર અય સ્યા.
હાઝીર ખડા હું ઇસ ઘડી   જો ચાહો સો જારી કરૂં,
લેકીન નહીં બીબી કુંવર   ઓર સબ ચકીં હાઝીર કરૂં.
યા કહો તો સારા સીમોઝર   યા કહો ગુલામી ખત કરૂં,
યા કહો તો દુખતર સાલેહા   યા કહો હરમ હાઝીર કરૂં.
યા કહો તો લશકર દું ઇસે   યા કહો વઝીરી ઇસ ઘડી,
બોલો સુખન મહેબુબ મન   જો કુછ હુકમ ફરમાંબરી.
રોશન મીયાં કહેને લગા   બીબી મેરી સોંપો મુજે,
મંયે કુછ ન જાનું .ઇસ મને   યે મુબારક હએ તુજે.
ગુફતાર યે તુમ છોડ દો   મુજકો નઇં હોના વઝીર,
કયા કુછ કયા હયે તુમ મકર   તુમહો અજબ યે દાવગાર.
ઇતના સુખન કેહ કર પીછે   રો રો પુકાર આર ઝાર,
અય જાનેમન બીબી મેરી   અય જાનેમન અય ગુલઝાર.
હરએકકે દીલમે ગમ હુવા   યે બાત સુન કેહતે ખુદા,
માંગે દોઆ ઉસ હકમને   યારબ ન કર ઉસકો જુદા.
દેવેં દીલાસા સબ ઉસે   દીવાન બખશી પાદશાહ,
રાઝી રહો તુમ હુકમ રબ   તકદીરમેં થા યું લીખા.
યે હયે ઇસી તદબીરમેં   વયસેમેં આ શમસુ દદા,
હરએકકે તંઇ કહને લગી   હયે હયે ખુદા યે કયા હુવા.
શમસુ દદાકો દેખકર   રોશન મીઆં કેહને લગા,
તેરા કરઝ લે ઇસ ઘડી   ના .કુછ કરૂં ઇસમેં દગા.
તેરા કરઝ યક લખ રૂપે   મેં દું તુજે દો લખ અભી,
બીબીકો લેજાઉં શેહરમેં   આઉં ન યાં હરગીઝ કભી.

જલદી સતી લાવે ઉસે ફીર લે તેરા દુના કરજ,
યે કામ અપની ઝાતંપરે મેરી તરફ હયે તુજ ફરજ.
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર લુતફો કરમકી કર નીગહ,
બીબી મેરી સોંપો મુજે રેહમત કરે તુમપર ઇલાહ.
શમસુ દદા કેહને લગી નાદાનગી તુમને કરી,
કયા તુમ લીખાતા શાહકેતંઈ વો ખતમેં કયાથી દીલબરી.
ઉસ ખતકો પડકર શાહને બીબીકે તઈ લીતી છીના,
લેકીન કરઝ કુછ ના દીયા મંયે કયા કરૂં તેરી બીના.
બીબીકો લા તકસીર કી તેરી મેં અબ રોશન મીયાં,
નાશાદ હો બરમેં રહી મુજકો ખબર નઇ કયા કીયાં.
મંયે તો રહી અપની જગહે બીબીકો કયા જાનું કરી,
મંયે કુછ ન જાનું ઉસ મને બાબા પીસરકી દીલબરી
લાનેકી મંયે તકસીર કી મંયે મઆફ કરતી હું કરઝ,
તુમકો ખુદા જીતા રખે સુન લો મીયા મેરી અરઝ.
યે સબ હકીકત બઅદઝાં ફીલ પાદશાહ બોલે કલામ,
અબ મંયે કહું સો તુમ સુનો બોલે સુખન યું નેકનામ.
ગુલશીરમનકા સોંપદે રોશન મીયાંકો અય વઝીર,
યે અદલભી ઇનસાફ હયે ફીર કોઇ ન હોવે દાવગીર.
શીરી ઝલીલ ફરઝંદકો ઉસ વકત તબ હાઝીર કયા,
રોશન મીયાંકે દસ્ત બદસ્ત ફીર હાથં શાહ પકડા દીયા.
કઇ લખ ખઝાને ફીર દીયા ગુલશીરમનકે વાસ્તે,
શીરી જલીલ ગુલશીરમન દોનોંકા દીલ હમારાઝથે.
છેલા સુખન બોલા વઝીર ગુલશીરમન અબ અલવીદઅ
હયે હયે લીખા તકદીર હક ફીર કબ મીલાવેગા ખુદા.
મજલીસ મને ઉસ બાલકા હરએકકે તંઇ યે ગમ હુવા,
હાલી. મવાલી.. સબ કહે જયસા તુમી ખેલા જુવા.
ગુલશીરમન કહેને લગી બાબાકો ફીર યું કર કલામ,
હઠ માદરી બકશો મુજે તુમ જા કહો મેરી સલામ.
ખાલા ફુફીસે જા કહો ઔર સહેલ્યાં હમ સાએગા,
સબકો કહો તુમ બંદગી બાબા મીયાં બાબા મીયાં.
લાચાર હમ રૂખમત હુએ મેરે તરફસે મત કુડો,
તુમ હમ ખુદા દેવે સબર તકદીરકા યે હમ ભરો.
ફીર એક અરઝ બાબા મીયાં દો. કલમે ખેર લીખતે રહો,
બોલો સુખન બાબા મીયાં છેલા સુખન મુજકો કહો.

દાનોં કબુલે શરતકો ફીર ઉઠ ચલે રૂખસત રવાં,
પોંહચા બયાં જબ ઉસ મહેલ આગે સુનો ફીર દાસ્તાં.
શમસુ દદા લેકર ચલી દાનોંકે તઈ કર કર પરીત,
રાખો મઆનીપર નઝર કયસા મીલા ઉસકો ચરીત.
રૌશન મીયાં ગુલશીરમન દાંનોંકો લે આઇ ધરૂં,
બુજો મોહેબ્બાં દાસ્તાં પુરી હકીકત ફીર કહું.
હંસ ખેલ દીન પુરા કયા ખીલવતમેં બેઠે રાતકો,
કહો કયા ખબર રૌશન માયાં કરનેલગે ઇસ બાતકો.
કીસ્કા ચરીત હૈગા ચરસ દાનોં મને રૌશન મીયાં,
કીસકો સરસ કીસકો નીરસ મૈં કયા કહું મેરી અમાં.
ગુલશીરમન બોલી સુખન મૈં કયા કયા તુ કયા કીયા,
ઉસકો બતાકર ઈસ્તરી ફીર હાથ શાહ પકડા દીયા.
જો કુછ કયા સો મૈં કયા ઓર દુસરા તકદીર હક,
તુ કયા અબસ ગૌગાકરે છાટે ફીરાતી મુ વરક.
રૌશનમીયાંકા મૈં અગર ઝાહીર જો કરતી હાલ જબ,
તુજ નાક ચોટી કાટકર ફીરે ગધે પર શાહ તબ.
મૈંને રખી તુજ આબરૂ દાનોં તુમીં હોતે ખરાબ,
અબ કયું-સુજે જંગ તુમેં જલકર તુમી હાગએ કબાબ.
જો કરના હુઇ સો ફીર કરો સોગંદ હે તુજકો ખુદા,
રૌશન મીયાં કે નામપર દીલજાન હે મેરા ફીદા,
શરમો હયાકે વાસ્તે ધરબાર સબ ઝાયા કીય,
મૈં ઉસકી હું યે હુએ મેરા છેલ્લા સુખન તુજ કહે દીયા.
ફીર જા ફુસા દાજી તરફ મૈં જાનીકાલું ફીર ઉસે,
ગુલશીરમન મેરા ઇસમ ફીરકર ન બોલે તુ કીસે.
શમસુ દદા કહેને લગી રૌશન મીયા અબ સમ ચલો,
તુમકો બતાઉ અબ ચરત ગુલશીરમનકો યહાં રખો.
ઝીનત લીબાસ યે છોડકર પેહેનો તુમીં ખરકા ફકર,
રૌશન મીયા ફીર તો હુએ બન ગએ સો જું અસલી નફર
શમસુ દદા રૌશન મીયા દાનોં ચલે ઘર છોડકર,
બુજો તુમીં અય દાસ્તાં ફીર કયા કરે અપના મકર.
એક બીન ઓર દુજા શરાબ ઓર તીસરે પ્યાલે લીએ.
દેવલ મહેરકે શાહરમેં અ દંહી રચન કયા ફન કીએ.
તબરેઝશાહ બોલે સુખન એક થા અછા દેવલ વહાં
શમસુ દદા રૌશન મીયાં આએ ચલે ઉસ જગ મીયાં.

દેલવ મને તુઝ સો રહો	રોશન મીયાં ઇસહી ઘડી,
મેં અબ તુમીં રાઝી કરૂં	દેખો હમારી દીલબરી.
દેવલમેં ગએ રોશન મીયાં	બાહેર રહી શમસુ દદા,
એક બીનકા બાજા બજે	ઓર ફીર ગઝલ બોલે સદા.
એક બીન ઓર દુજા સોતાન	વો તીસરી આદહી રયન,
એક વકત અયસા આ બના	બેહોશ હોજાવે પરીદ.
બોલું હકીકતકા બયાં	અય દોસતાં ઇસહી ઘડી,
બેહોશ હોકર ગીરપડે	કયા મરદ ઓર કયા ઈસતરી.
રાજા ઇંદરકી ઉન સભા	ઉસ મહેલ તલ હાઝીર કરી,
દીલ જાન આ કુરબાં કરે	હોવે અગર જીન્નોપરી.
તબરેજશાહકી નેકતર	દુખતર હબીબાથી અજબ,
બાલી કુંવારી ખ્વાબસે	જાગી કે દેખી કયા સબબ.
સારા ઉમરમેં નાચ રંગ	દેખા ન કહીં કાનો સુના,
બેગમ હબીબા નામથા	સુનકર ઉને કયા સર ધુના.
દીલમેં કહા હકને મુજે	દીખલાઇ જન્નત ઇસ ઘડી,
માં બાપકી છાતી સતી	યે બોલ દરવાઝા ખડી.
આદમી રયનકે દરમીયાં	તુ કૌન હએ બોલી સુખન,
મેરે મહેલ નીચે જો તુ	કીશ વાસ્તે બોલી બચન.
તુ ભુત હૈ યા હૈ બલા	યા હૈ તુ ડાકત કેહ મુજે,
યા હૈ તુ આદમ ઝાત અબ	તુ બોલ સોગંદ હએ તુજે.
બેગમ કરે યું ઝલઝલા	શમસુ દદા ગાવે સરસ,
બેગમ કહે હુશયાર હો	તુ બોલ મુખસે ના તરસ.
દુખતર મૈં હું તબરેઝ શાહ	બેગમ હબીબા નામ હએ,
કોઇ ગૈર નહીં હૈં ઇસઘડી	અબ ઇશક દીલ બીસરામ હએ
ચાદા બરસકી ઉમરમેં	મૈં કુછ ઇશક બુજા નહીં,
કયાં દીલ કયાં હએ બેકલી	લેજા મુજે અબ તું કહીં.
તુ બોલ કુછ અપની ઝબાં	મેં આઉં તેરે પાસ જબ,
મેરા કહા કરતી નહીં	લાયક નહીં અય બે અદબ.
શમસુ દદા બોલી સુખન	બીબી તુમીં કેહતે હો કયા,
મૈ હું તો આદમઝાત અબ	મતલબ તુમી કેહતે હો કયા.
બેગમ હબીબા ફીર કહી	મતલબ યહી દીલમેં ધરૂં;
તેરે ગલેકું રાગમેં	કોઇ દુસરા પૈદા કરૂં.
બીબી હમે હૈં દો જને	દુખતર મેરી અબ સો રહી.
લેકીન સુનો ઉસકા હુનર	ભુલો તુજે અમરો નહીં.

હમ હુયે કલાવત ઝાતકે જાતે જો હુએ શાદી મને,
લેકીન યે બેકી કે સબબ દીલ કુડ હુએ દીલ મને.
દાનોં ચલે જાતે જો થે ઓર એક બચક જો ગીરપડી,
લેકીન કલેજેમેં દરદ પૈદા હુવા હુએ ઉશ ઘડી.
બેગમ હુબીબા ફીર કહી અબ કર તુ કુછ ઈસકી દવા,
શમસુ દદા કેહને લગી કયા આગપર ડાલા તવા.
શમસુ દદા કેહને લગી દારૂ કરૂં કયા ઇસ ઘડી,
યા કહીં કદમ ઉસકા ગીરા યા કહીં ઉસે બીલગી પડી.
બેહોશ હોકર સો રહી નહીં કુછ ખબર માંકી ઉસે,
હુએ હુએ ખુદા યે કયા હુવા ઉસવકત દીખાઉં મેં કીસે.
બેગમ હુબીબા ફીરકહી તુ કુછ ફીકર દીલમેં નકર,
મૈં અબ ઉસે ચીનગી કરૂં બીસતા કરૂં ચંરા ન કર.
બેગમ હુબીબાકી અકલ દીલમેં કયા ચુંકર ફીકર,
મૈં આપકો ઉતરૂં તલે જાકર મીલું બારે દીગર.
બેગમ હુબીબા ફીરકહી માંસે અગર બેટી સરસ,
તો હમ રખે તઅવીઝકર દેખું મૈં જા ઉસકા દરસ.
બેગમ હુબીબા ડાલકર રસ્સી કે તઇં ઉતરી વહાં,
શમસુ દદાકે પાસ જા બૈઠી યે હોકર મહેરબાં.
શમસુ દદા તઅઝીમ સબ લાઇ બજા ઉસહી ગડી;
ફીર બીનકો કીતા શરૂઅ ઓર રાગ બોલી દીલભરી.
બેગમ હુબીબા હોશ કો ખોકર અપસકે ગીરપડી,
શમસુ દદાને મકરસે દારૂ પીલાઈ લે કહી
અવ્વલ ઉસે વહેશી કયા બઅદઝ પીલાઇ લે શરાબ,
શમસુ દદાને મકરસે કયાં કરદીએ ઉસકો ખરાબ.
બાલી કુંવારી શાહકી દુખતર હુબીબા નામદાર,
ઉસકો નીકાલી મહેલસે હુએ હુએ ખુસ યે ગુલઉઝાર.
બેગમ હુબીબા હોશકો ખોકર સો જબ મુરદા બની,
કયા બખ્તવર રૈશન મીયાં લેકર સો સોએ શાહ બની.
કયા બખ્તવર રૈશન મીયાં બેગમ હુબીબા ફીર મીલી,
રૈશન મીયાંકો સોંપકર ઝંજીર દે આગે ચલી.
રૈશન મીયાં ખુશ એશમેં મીલગએ સોજું શીરો શકર,
દારૂ પીલાકર જો ઉન્હેં લેકર પછાડી બે ખબર.
યે એશમેં ઝંજીરકર શમસુ દદા ઘરકો ચલી,
શમસુ દદાકો રાહમેં કુતવાલકી સવારી મીલી.

કુતવાલકી ખીદમતમને થે ચાર સો ચાકર સીપાહ,
હરએકકે તઈ કેહને લગી કયા હાલ હોવેગા સબાહ.
કુતવાલકો કેહને લગી તુ કયા નીગેહ બાની કરે
બેગમ હબીબા એશ અબ એક જવાનને છાની કરે.
કુતવાલ હએરત હોરહા યે બાતકો સુનકર જભી,
શમસુ દદા કેહને લગી તુ ચલ દીખાઉં મેં અભી,
શમસુ દદા કુતવાલ ફીર આએ ચલે દેવલમને,
બેગમ હબીબા યારસંગ કુતવાલને દેખા ઉને.
કુતવાલ ફીર કેહને લગા યે બેહયાને કી ખરાબ,
બાલી કુંવારીકો ઉને કયા લે પીલાઇ હુએ શરાબ.
મુજકો હયા ફેરઝંદશાહ નહીં જવાનકો કરતા કતલ,
મેં શાહસે ઝાહીર કરૂં વકતે સુબહો વકતે અદલ.
યે હુએં ઉસીં તદબીરમેં વો સો રહે લીપટાએકર,
શમસુ દદા કુતવાલકો બોલી સુખન સમજાએકર.
તકસીર નહીં પસ જવાનકી તકસીર હુએ બેગમકી અબ,
અપને મહેલકો છોડકર આઇ ચલી દેવલમેં જબ.
યે તો બીચારા હુએ નફર યા કોઇ કીસીકા હુએ ગુલામ,
ઇસકો અગર મારો કમ હોજાએ લૈકીન શોરશામ.
બાલી કુંવારી શાહકી બેગમ હબીબા હુએ બુરી,
હરએક કહેંગે યે સુખન કયા વેશકી લાગી છુડી.
શમસુ દદાને મકરસે કુતવાલકા ફેરા સો દીલ,
તુ સચ કહે શમસુ દદા નહીં ઝાત પુછે ઇશક મીલ.
શમસુ દદા કુતવાલકો કેહને લગી ફીર યે સુખન.
નહીં ઝાતકો પુછે ઇશક નહીં ભુકકો ભુજન અમન.
નઇં નીંદકો ખાશા ફરેશ હુએં બાત યે તીનોં અયાં,
હુએ ઈશક સરસાતી યકીં યે સબ નઝર આકા બયાં.
કુતવાલને ઇસ વકતપર દરવાઝેકો મારા કુફલ,
થે ચાર સૌ ચાકર સીપાહ ચૌકી બીઠાઇ ઘેર કુલ.
તાકીદ કર સબકે ઉપર કુતવાલ ફીર રૂખસત હુએ,
દેખો સોહેબઆ દોસ્તાં શમસુને કયા ડાલે કુએ.
શમસુ દદા કુતવાલસે લેકર રઝા ઘરકો ચલી,
આધ્ધી રયનકે દરમીયાં ગુલશીરમનસે આ મીલી.
દેવલકો ટાલા મારકર કુતવાલ કીલી લેચલા.
મઅશુકે આશક કૈદમેં કરકર ચલા ઘરકો દલા.

સારી હકીકત ફીર કહી ગુલશીરમનકો જાયકર,
ગુલશીરમન રોશન મીયાં તુ લા સકે યા નહીં મગર.
દુખતર નીકાલી શાહકી લેકર હવાલે મંએ કરી.
દોનોંકે તંઇ દેવલ મને મરેને સુલાઇ દીનભરી.
મંએને સુલા ફીર બઅદઝાં કુતવાલકો ઝાહીર કીયા,
દોનોંકે તંઈ ફીર દેખકર કુતવાલને ટાલા દીયા.
ફીર ચાર સૌ ચાકર સીપાહ ઉસ જાગપર ચૌકી કરે.
દોનાં પડે હુએ કઇદમેં વકતે સુબહો દોનાં મરે.
ઇનસાનકી તાકત નહીં દેખે ઉધર અંખ્યાંકો ખોલ,
ગુલશીરમન તો અબ કુજા કયા લાસકે મુખસે તુ બોલ.
ગુલશીરમન કેહને લગી તુ, કુછ ફીકર દીલમે નકર,
મએ શાહકો કર કર ખીજલ લાઉં મેરા જાની જીગર.
તેરી તો કરની કર ચુકી નેકી કરૂં મંએ ઉસ ઉપર,
રોશન મીઆંપર આશરા નહીં કોઈ સાહેબ બીનવગર.
ઘરબાર સબ તારાજકર મંયે હોગઇ હું જોગની,
ઉસકી ગરીબીપર કરમ સાહેબ કરે અલ્લાહ ગની.
મેરી બુરાઇ ઝાહીરી કાદીર તુજે રોશન રહે,
આજીઝ ગરીબોંપર કરમ ગુલશીરમન ફીર ફીરરૂકહે.
યારબ દોઆ મકબુલ કર મરી તો અબ ઇસહી ઘડી,
મેરા જીગર હુએ કઇદમ રોશન તુ કર ઉસ ગૌહરી.

જાના વઝીરકી બેટીકા બીચ દેવલ મહેરકે.

ઇતના સુખન કેહકર પીછે ગુલશીરમન નીકલી બહાર,
લે અશરફ્યાં હમારાહમેં ગુલશીરમનને યક હઝાર.
પીછલે પહેર સબથી યકીં ગુલશીરમન કરતી ગુઝર,
દેવલ થહેરકે શસેરમેં ચૌતરફ જબ કરતી નઝર.
ગુલશીરમનકો ઉસ ઘડી નાદીર તમાશા એક પડા,
યક જાગ ઉસ મેદાનમેં દેખે કે ખીમા હયે ખડા.
ખીમ તલે કઈ ઓરતાં ગાવે બજાવે ખુબતર,
ગુલશીરમન જાકર મીલી પેભી રહી ગોશા પકડ.
થા એક વયસાહી વહા ઉસકે પીસરકાં બ્યાહ થા,
શાદીમને યે જામીલી ગુલશીરમન ફીર ભી વહા.
વયસાહી થા સભ શાહેરકાં ઉસકી ખબર ચૌતરફથી,
દેવલ મહેરકો શેહરમેં ઉસકે મુકાબલ નઈ કોઇ.

બારા બરસ ગુઝરે પીછે — હકને ઉસે બેટા દયા,
ખુશ વકત હો શાદીગીરી — સબ કુલ મનાવે ઓહયા.
કઇ ઓરતાં ખુશ વકત હો — ગાવેં બજાવેં રોઝો શબ,
ગુલશીરમન ગોશે ભીતર — યક રાગ ફીર બોલી અજબ.
અયસી લલક સુનકર સભી — અપને અકલકે ખો ગયાં.
ઉસકી શીકલકો દેખકર — સારી દીવાન્યાં વો ગયાં.
સબ કોઇ મોહબ્બત ઉશ કરે — આ બેઠો બીબી તુમ યહાં,
તુમ હો હમારે પેશવા — હમ હએં તુમ્હારી ખાદમાં,
સબ સહેલ્યોંકે બીચમેં — યક રાગ બોલી બેનઝીર,
ગુલશીરમન યક પલ અને — સબકો કરે અપને અસીર
સબ સહેલ્યોમેં એકથી — અકલે ફહેમ હુશયારીમેં,
ઉસકે મકરકે રૂબરૂ — દુજા નહી સંસારમેં
વો નાઝની ઉસ વકતમેં — ગુલશીરમનસે આ મીલી
ગુલશીરમનકો ફીર કહી — તુ કૌન હએ અય નીરમલી
તેરી હકીકત કેહ મુજે — તેરી કરૂં મતલબ રવા,
તુ બોલ અબ હુશયાર હો — લેકીન ન હો મતલબ સબા
હએ રાત પીછલી યકપહેર — જો કુછ કરૂં હોવે અભી,
ફીર દીન દુજા મતલબ દુજા — ફીર કામ ના હોવે કભી.
દો હાથ ગલેમેં ડાલકર — વો નાઝની ફીર ફીર કહી,
તુ બોલ અબ હુશયાર હો — અય જાનેમન ચુપ કયું રહી.
ગુલશીરમન કહેને લગી — અય બેહન મેં અબ કયા કરૂં.
ખાવીંદ મેરા સરપર નહીં — એક દોસ્ત પીછે મેં મરૂં.
સારી ઉમરકે દરમીયાં — યક દોસ્તદારી મૈ કરી
વોભી પડા હએ કેદમેં — સુન તુ અરઝ યે હએ મેરી.
વો નાઝનીં બોલી સુખન — કહો કેદમેં કહાં હએ પડા,
યા એશ દુજે જગ કરે — યા કહીં બંદીખાને પડા.
અય બહેન મૈં તુમકો કહું — સારી હકીકત ઉસ ઘડી,
દેવલ મહેરકે શાહકી — બેટી કુંવારી હએ બડી.
બીલી કુંવારી હે વો અબ — રખતા હએ યારી બે અદબ,
અગલી રયત પકડે ગએ — દોનોં વો હએં દેવલમેં અબ.
કુતવાલકે ભાંદે મને — દોનોં વે હએ આકર પડે.
ચૌકી કરેં કઇ આદમી — વહાં સેંકડો કઇ ખડે.
દેવલકે તઈ કદકર કુફલ — કુતવાલ ફીર ઘરકો ગયા,
યક શખ્નેસ જલદી સંતી — આકર ખબર મુજકો કરા,

વકતે સુબ્હો હાઝીર કરે	ફીર પાદશાહકો જાએકર,
અય બેહનઅબ જલદી સતી	ઈસ કામકી કરના ફીકર.
વકતે સુબહો પોહચી ખબર	ફીર પાદશાહ કાટે ગલા,
સારી ઉમર ફીર દોસ્તકો	રો રો પુકારૂં દીલ જલા.
મુજકો મીલાવો યા અગર	યા ઉસ નીકાલો કર ફીકર.
અય બેહન અબ જલદી કરો	કયું કે અભી હોવે ફજર.
ફીર નાઝની કેહને લગી	તુમકો અભી રાઝી કરૂં,
યે દોસ્ત જગ મઅલુમ હુયે	યા ગમહુએ અબઅપનેધરૂં
ગુલશીરમન બોલી સુખન	સબ કોઈ ઉસે હુએ જાનતે;
માં બાપ ઓર જો શોમને	સબ કોઇ ઉસે પેહછાનતે.
ફીર નાઝનીં કેહને લગી	તુમકો મીલાઉં દોસ્ત અબ,
લેકીન હકીકત અબ તુમીં	મઅલુમ ના કર યે સબબ.
તુમ દોસ્ત પાસ અબ સોરહો	બેગમકે તઇ પોહંચાઉ ઘર,
અય બેહન તુમ બુજો યકી	દેખો મેરા અબ તુમ હુનર.
દેવલમેં તુમકો લે ચલું	જોડે કરો અદલા બદલ,
અસબાબ સબ તય્યાર કર	બસતાં કરૂં તેરા મહેલ.
ગુલશીરમનને અશરફ્યા	સારે હવાલે કર દયાં,
વો નાઝનીખુશ વકત હોવે	વો અશરફ્યાં સારી લયાં.

તીરયા ચેરીત કરના ગુલનારકા;

વો નાઝનીં બોલી સુખન	મેરા ઇસમ ગુલનાર તબ,
સારોંકે તઇ અંધા કરૂં	મતલબ ન કોઇ પાઇ જબ.
ગુલનારકી જો સહેલ્યાં	વેસાઇકી શાદીમને,
ઉનકો બુલાકર અશરફ્યાં	દો સૌ દયા ગીનકર ઉને.
ગુલનાર ફીર કેહને લગી	તુમ સબ આપસમેં બાંટલો,
સબકો કહી તુમ ઈસ ઘડી	અબ સાથ મેરે તુમ ચલો.
સબને કહા દીલસે હુકમ	જો કુછ હુકમં ફેરમાંબરી.
દેખો મોહેબબાં દોસ્તાં	કયા ઝરસે હુએગા દીલબરી.
ગુલનારને ફીર હુકમસે	બાજે સભી મોજુદકર,
ઓર રૈશની ઓર સહેલ્યાં	બાજા બજાએ શોરકર.
ગુલશીરમનકે હાથમે	શીર યક તબક લાકર દયા,
ઉસમેં ચમક જલતાં રહા	ઓર કયા મકર ઝાહીર કયા.
ફીર પાન સો રખ અશરફી	જો ઉસ તબકકે દરમીયાં,
ચલને લગી ઓર સહેલ્યાં	ચલને લગી ઓર સહેલ્યાં

ગુલનાર ફીર મકરસે   ગોદીમેં એક લડકા લ્યા,
ગુલશીરમન દીલમેં કહે   બેશક મીલાવે યે પયા.
બાજે બજે કઇ ભાંતકે   ઓર સહેલ્યાં બોલી જો રાગ.
ગુલશીરમન દીલમેં કહી   મેરે ખીલે કરમોંકે ભાગ.
કઇ દબદબા હશમતસતી   આએ ચલે ચૌકી મને.
સબકે હુસનકો દેખકર   હેરાં હુએ હો દીલમને
સબ ફીર કહે તુમ કૌનહો   કહાં જાવોગે દેવલકને.
નહીં અબ રઝા કુતુવાલકી   હુએ ચોર ઇસમેં દો જને,
ગુલનાર ફીર સબકો કહી   સુન લો હમારી તુમ અરઝ
પુજા કરે હમ તો ખડે   ઉન ચોરસે કયા હુએ ગરઝ.
કોઇ નાહીં હુએહુટયોરા કોઇ   કોઇ નહીં હુએ બેરાગી યહાં,
અબ યે ચમક તુમ બાંટલો   ગુલનારને કેહકર દયા
હુએ પાંચ સો યે અશરફી   ઇસમેં તુમીં સબ બાંટલો,
હમકો તુમીં અબ યક ઘડી   દરવાજેકો તુમ ખોલ દો,
બારા બરસ ગુઝરે પીછે   હકને મુજે બેટા દયા,
લાંબા કરોંકો અગર   ખરચું તો કુછ નહી હુએકહા,
દો ચાર ફીર બોલે સુખન   ઉસકા કરો ના દીલ ખરી,
કુતવાલકે નૌકર હમેં   દેખે કબુ નહીં આશરફી.
દો ચાર ફીર કેહને લગે   કોઇ જાકે ફીર જારી કરે,
યે લાલચી હેગે બડે   સબ સર બલા આકર પડે,
દો ચાર થે ફીર અકલમંદ   ઉનકો સબબ ઝાહીર કયા,
યે પાન સોં હુએં અશરફી   ઇસ કોલપર ઉસને દયા,
દેવલકે તઇ તુમ ખોલ દો   જાવે હમેં તસલીમ કર,
ખીલવતકી હમકો દો રઝા   કયા હુકમ હુએગા ઉનઉપર.
સરદાર ફીર બોલે સુખન   સબકી ન કુછ હોવે રઝા,
સબ જાવો તુમ ઘરકો ચલે   લેકીન હમીં પાવેં સઝા,
સબકો રખો બાહેર ખડે   ખીલવતમેં દો દાખીલ કરે,
પુજા કરો જલદી સતી   બાહેર સો નીકલો [illegible]
એક શખ્સને જાકર તભી   ચાવી બગેર ખોલા [illegible]
ગુલશીરમનકો ગુલનારને   દોનોંને ફીર [illegible] [illegible]
ગુલશીરમનકો દેખકર   રૈશાન મીયાં કદમોં લગા,
ગુલનારને ઉસ વકતમેં   બેગમકે તઇ દીતી જગા.
દેવલમેં યે પુજા કરે   બાહેર કરે સબ [illegible]
ગાવેં બજાવેં ખુબતર   બાજે દમામે ઓર ઢોલ.

ગુલનારકે સબ મકરસે કોઇ ના હુવા મહરમ વહાં
આગે હકીકત સબ સુનો કયા ખુબ હયેગી દાસ્તાં.
બેગમ હબીબા રોએકર ગુલનારકે પાંવે લગી.
હયે હયે ઉમરકે દરમીયાં યક રાંડને મુજકો ઠગી.
ગુલનાર ફીર કેહને લગી કુછ ખોફ મા દીલમેં કરો,
મુજો લીખા તકદીરકા ના તુમ નસીબોંસે લડો.
જોડા તુમ્હારા દો ઉશે પેહનો તુમીં ઉસકા લીબાસ,
યે દોનો અબ યહાં સોરહો તુમકો મયે કરતીહું ખલાસ.
જોડે કીએ અદલાબદલ બેગમ હબીબ ગુલશરમન.
કુછ ખોફ દીલમેં મત કરો તુમકો નીકાલું મયે અમન.
રોશન મીઆંકે તબ કહા ગુલનારને ફીર યે સુખન,
હોનઅ સુબહોકો મરદ તુમ મારો પછાડો ઓર દહન.
ગુલશીરમનકો ફીર કહા અય બેહન મયેજાતીહું અબ.
વકતે ફજરતક સો રહો દોનોં ન કુછ બોલો સો લબ.
દોનોં તુમી ઝાહીર કરો મતલબ તુમેં શાહકે હુઝુર.
શાહેદી તુમહારીફીર યકી હારી તો હુંગી બીલ ઝરૂર,
દોનોંકે તંઇ દેવલ મને રખ કર ચલી બેગમકો લે,
રોશન મીયાંકો બખ્તવર મઅહુકસે લાગે ગલે.
યે સો રહે આરામસે ફીર વો ચલે દોનોં જને,
ગુલનારકે સબ મકરસે મઅલુમ ના કીતે ગીને,
ગુલનારને સબકો કહા દેવલકી તુમ અબ લો ખબર,
હમ હુંયે ખડે જાતે નહીં જબ તુમ કહો જાવે મગર.
દો ચારને ઉસ વકતમેં દેવલ મને કર કર નઝર,
દરયાઝેકો મારા કુફલ દો ચાર ફીર જાવે કીધર.
સબને કહા અય સહેલ્યાં અબ તુમ સીધારો નહીફીકર,
તુમ નેક હો લાયક યકી સબમીલ ઉઝર ખ્વામીદીશર.
ગુલનાર ફીર કેહને લગી સબકો મેરી હયે બંદગી,
સબકે હાએ છુટે યકી કયા કર ચલી હયે ઝીંદગી.
તસલીમ કર સબકો ચલે ગાંતે બજાતે ચોતરફ,
અબ ફીર હકીકત તુમ સુનો બાકી રહે હંયે દો હરફ.
ચેકીકો નીકલે છોડકર બેગમકા ફીર બોલું બયાં,
આગે બડા ફીર કામ હયે કગા કુછ સુખન બેહતરઅયાં
ગાતે બજાતે સબ ચલે બેગમકો લે પાછે રહી,
ગુલનારને ઉસ વકતપર યક બાત બેગમકો કહી,

યે અયશો અશરત છોડ દો	બેગમ હબીબા અબ તુમી,
અપને મહેલકો છોડકર	મત જાવો તુમ દેવલ મને,
રૂસ્વા કરેગી આપકો	માં બાપકે જીસે ઉતર.
હોવેગી રૂસવા જગમને	સુન તુ અય બીબી કાન ધર,
ઈસ ફઅલસે મારે ફીરે	કઈ લખ હઝારાં અકલમંદ.
લેકીન તુમ્હારી કયા ફજા	યે યાદ રખ મેરી તું પંદ.
બેગમ હબીબાને કહા	ઇસ ફએલસે ફેર સો દીલ,
મુજકો ખુદાકે વાસ્તે	પોહચાવો તુમ મેરે મહેલ.
ગુલનારને કઇ ફન સતી	ઉસકો મહેલ દીતી ચડા,
બેગમ હબીબાને દયા	યક લખકી કીમતકા કડા.
ગુલનારને તસલીમકર	બેગમ હબીબા ફીર ચલી,
વો સો રહી આરામસે	યે સહેલયોમેં આ મીલી,
ગુલનારને સબકો કહા	અબ હુયે રઝા મેરી તુમી,
સબને કહા જો કુછ હુકમ	ફરમાવો તુમ હાઝીર હમેં.
સબ સહેલયાં ઘરકો ગઇ	ખાલી હુવા સબ ઇઝદેહામ,
રસ્તે ભીતર રહી એટલો	જબ યે ચલી અપને મુકામ.
ગુલનારને કયા અકલસે	પૈદા કયા હુયે સીમો-ઝર,
એક લખકી કીમતકા કડા	બેગમસે લેતા સરબસર.
ગુલશીરમનકો અશરફી	ફીર તીન સૌ ઉસને રખી
સહેલયોંકે તઇ દોસો દયાં	ઓર પાનસો દેવલ રખી.
ઉસકી હકીકત બઅદઝાં	દેવલકા ફીર બોલુ બયાં,
ઉસકી હકીકત ફીર કહું	અય દોસ્તાં દીલ જાને જાં.
થે ચાર સો ચાકર સીપાહ	દેવલકી વો ચોકી કરે,
ગુલનારકે વો હુકમને	યકદમ મુકરરકા વો બરે.
સબકો મીલીથી અશરફી	ગુલનારકે આને સતી,
બાકી ન કોઇ ઉનમેં રહા	ઓર વો ગઇ જલદી સતી.
બાકી રહી સૌ અશરફી	વો ભી કરે લેકર હુઝમ,
વો સૌ દીએ સરદારકો	વો લે ચલે મારા ન દમ.
ઝાહીર પડી તો સબ મરે	તકસીર બોન ના કોઇ મરે,
યે કામ અકરકાં હોગયા	કોઇ ના વહાં ઝાહીર કરે.
ઉનકાં બયાં મૌકુફકર	કોઇ ગુફતગો ઝાહીર કરે,
હુયે હુયેઅસલ કયાહોગયા	કીસ્સેમેં સબ ઝાહીર કરે.
પોહચાબયાંજબ ઇસમહેલ	રહીં રાત પીછલી દો ઘડી,
રસ્તેમેં તબ ચલને લગે	કઇ મરદ ઓર કઇ ઇસ્તરી.

હર તરફ બોલે જાનવર ઓર બાંગ બોલે હાજયાં,
ખુશવકત હો બોલે સભી તોતે ઓર પોપટ કુમરીયાં,
મઅશુક આશક ઈસ્કસે જાગે સભી ઉસ વકતમેં,
લાચાર હો કેહવે સભી ફીર કલ મીલાવે હક હમેં.
સારી રયન ખુશ એશ હુયે ઓરદીન કરે સબકો જુદા,
મઅશુક આશક યુ કહે ફીર કલ મીલાવેગા ખુદા.
તારે છુપે ઓર ચાંદભી ઓર દીન હુવા રોશન કમર,
ઉનકી હકીકત ફીર કહું અય દોસ્તાં બારે દીગર
જાગે અમીર ઓર પાદશાહ ઓર શાહકા જો થા વજીર
બેઠે ખુશી હો તખ્તપર મુજરા કરે સબ આ અમીર.
વકતે ફજર કુતવાલ ફીર જાગા વહી ખુશવકત હો,
જાકર ખબર જલદી કરૂ દુખતરસે તુમ બેઝારહો
બેગમ હબીબા હુયે બુરી એક જવાનસે મસતી કરે.
બાલી કુંવારી એશ ખુદ એક જવાનસે છાની કરે.
કુતવાલ ફીર આયા ચલા વો પાદશાહકે તબ હુઝુર,
યેહભી બીચારા કયા કરે કેહના ઈસે લાઝીમ હુઝુર.
શાહકી હકીકત હુએ યહી બુઝો તુમીં અય જહાંપનહ
જો કુછ મુજે હોવે હુકમ ફરમાવોતુમ અય જહાંપનહ..
તબરેઝશાહ સુનકર યે તબ અપની અકલકો ખો કયા,
અપની યે અઝમતકે સબબ બેહોશ હોકર ગીર ગયા,
બેહોશામેં કેહને લગા તબરેઝશાહ યુંકર કલામ,
હુયે હુયે ગઇ સબ આબરૂ દુખતરને ખોયા નંગનામ,
અબ મે કતલ જલદી કરૂં બાહેર સબબ રેહવે શરમ,
જલદી સતી તુ લા ઉસે કુતવાલ ફીર બોલે ગરમ.
કુતવાલ લેનેકો ચલા દેવલમને ઉસ ચોરકો?
શબકી નહી ઊસકો ખબર લાવે પકડ કોઇ ઓરકો
ફીર પાદશાહ હુશયારહો ભીતર મહેલ જાનીબ ચલે,
ચોતરફ ફીર કરતે નઝર અપને મહેલમેં એકલે.
બેગમ હબીબા મહેલમેં ઓર સબ હરમ હાઝીરખડી
સબકો નઝરમે દેખત હીરે જુ પરખે જાહરી.
ફુલ મહેલકે છોરે બડે લાએ નઝરમેં પાદશાહ.
વાંહાંસે ચલે જલદી સતી બેઠે અદાલતમેં જો આ.
બોલે ગુસ્સે હોકર તભી કુતવાલકો લાએ બુલા.
જલદીસતી આના નહી કીસકા હુવા હુયે મુબતલા.

ચાકર નફર યે બાત સુન જાકર મીલે કુતવાલસે,
ગફલતમને સબ હૈ પડે વાકીફ નહીં અહવાલસે.
કુતવાલસે જાકર કહા જલદી બુલાએ હેયે તુમી,
શાહકા હુકમ હયે સર ઉપર આતે હયે અબ લેકર હુમે.
ખોલા કુફલ કુતવાલકે દાખીલ હુવા દેવલ ભીતર,
મઅશુક આશક સો રહે કીસકી નહી ઉનકો ખબર.
ગુલશીરગન રોશનમીયાં દોનાં મકરસે સો રહે,
બાતીનમે દોનાં ખુશ હુએ ઝાહીરમે દોનાં દુખ સહે.
કુતવાલને સુખપાલમે ડાલા પકડ દોનાંજને,
ગુલશીરગન રોશનમીયાં સુખસે ન બોલે કુચ ઉને.
કુતવાલ ફીર લેકર ચલાં જલદી સતી શાહકે તરફ,
ગુલશીરગન રોશનમીયાં સુખસે ન બોલે કુછ હરફ.
લેજા ઉતારે શાહ અગલ ફીર પાદશાહ બોલો કલામ,
સુખપાલમે યે કાૈન હૈ બતલા મુજે ઇસકા સો નામ.
તસલીમ કર કેહને લગા બેગમ તો ગુલ ચંદામ હુએ,
યેહ નામ હયે સબપર અહાં દુજા સો અબગુસનામ હુએ.
ફીર પાદશાહ બોલે તભી ઝાહીર કરો મેદાનમે,
પરદાભી લો ઉસકા ઉઠા દેખે સભી અયવાનમે
કુતવાલને પરદે સતી દોનાં નીકાલે શાહ અગલ,
રોશનમીયાંકો દેખકર સબ હોગએ દીલમે ખીજલ
રોશનમીયાં કેહને લગા તબરેઝશાહ સદ આફરીં,
ઇતના જુલમ મુજ ઝાતપર કયું તુમ કયા અય સરવરીં,
મેરી સો કયા તકશીર હયે કયું કૈદમે લાએ પકડ,
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર તુમ કયુ કયા જોરો-જબર.
મૈં નહી ચુરાયા સીમો-ઝર મૈં નઈ હુવા કીસકા ભંવર,
રોશનમીયાંકો દેખકર કુતવાલકો આઇ તંવર.
કીસ વાસ્તે પકડા મુજે બોલો અય શાહે પહેલવાં,
બીબી મેરી તારાજ કર બેઠાહું મૈં ઇસ જા યહાં.
બીબીકો હયે સેજાં પલંગ લોંડી કો હુએ હર રાત જાગ,
કયું ઝુલમ તુમ મુજપર કરો મુજદીલભીતરલગતીહેઆગ.
કયા મૈં તુમ્હારે મહેલમે કીસ સાથ મે બોલા હંસા,
દો જવાબ તુમ જલદી સતી બોલે સુખન અય પાદશાહા.
શરમીંદગીકે હાલમે ફીર પાદશાહ બોલે કલામ,
અય બેહયા કુતવાલ તુ કયું સબ ડુબોયા નંગનામ.

દે તુ તેરી દુખતર ઉસે   કયું તું પકડ લાયા હયે અબ,
રોશન મીયાંકે વાસ્તે   લાદે શીતાબી બે અદબ.
ઘરબાર સારા લુટલો   રોશનમીયાં ઇસહી ઘડી,
ઇસ બદ અતલકે ઝુલમસે   કયા બાત આ મુશકીલ પડી
યક હો ગયા દુશમન વઝીર   દુજા સો અબ કુતવાલ હયે,
દોનોં બીજલ હોકર રહે   શાહકો બડા જંજાલ હયે,
તબ વો બીજાલતકે સબબ   દુખતરકો લા હાઝીર કયા,
ઝર માલ ઘોડે ઉંટભી   ખીદમતમેં ઉસકે લા દયા.
રોશન મીયાંકે સોંપકર   અ પીં બીજલ હોકરચલા,
ગુલશીરમનકે મકરસે   રોશન મીયાંકો સબ મીલા
તબરેઝશાહ બોલા તભી   અયજાનેમન તુમરહો યહાં
દુખ તરસે તુમ સાદી કરો   બોલા સુખન ફીર યે જવાં
રૂસવા મુજે તુમ મત કરો   મુજ હયે નીગાહતુમઆબરૂ
ઇસ વાસ્તે બખસો મુજે   શાદી કરો બા આબરૂ
ફીર બાદશાહ લાચાર હો   શાદી પીછે કીતી શરૂઅ.
કર લું મેબ્યાહ જલદીસતી   તાં રેહવે મેરી આ બરૂ.
આલીતજમમુલ શાનસે   શબગસ્ત ચડાયાં બેબહા.
ફીર આનકર ઉતરે મહેલ   બાંધો નીકાહ જલદી કહા
બેગમ હબીબારોશન મીયાં   બાંધા નીકાહ દોનોંમને
શરબત પીલાયા પ્યારસે   બોલે મુબારકબાદ ઉસે.
શાદીંસે ફીર ફારીગ હુએ   ચંદરોઝ રેહતે મહેલમેં,
રોશન મીયાંદીલમીલરહે   તબ રેઝશાહકે અહેલમેં
રૂખસત લે ફીર માંગી રઝા   રોશન મીયાંને ઉસ ઘડી,
શાહને રઝા દેકર કહા   પોહચું વતન હયે બેહતરી
તબરેઝશાહ રૂખસત કીએ   રોશનમીયાંકો દોસ્તાં,
આલી તજમ્મુલસે ચલે   અપને વતન રોશનમીયાં,
તબરેઝશાહ દુખતરકે તઇં   સોંપે સો તબ લાચારહો,
રોશન મીયાંકે મકરસે   સબ અકલકો બેઠે હયે ખો.
શાહઝાદી ઓર તબરેઝશાહ   રૂખસત હુએ બા યક દીગર,
દુખતરશે તબ શાહને કહા   કુછ દીલમેં તુ નાકર ફીકર.
ગુલશીરમન તુમ સાથ હયે   ઓર દુસરી ખેરૂન્નીસા,
દુખતર વઝીર કુતવાલકી   વો હયે તુમ્હારી આશના.
હમરાહ હુઇ તીનોં જને   રહો એકદીલતુમરોઝ-સબ;
શાહકી હકીકત બુજકર   દુખતર સો તબહોગઇઅજબ

પરદેસકે અબ દરમીયાં   મુશકીલ હુઇ ઇસ જાનકો
દુખતરને બાબાકો કહા   સોંપો મુજે સુબહાનકો.
હર હાલ શાહ રૂખસત કીએ   રોશનમીયાંકો ઉસઘડી,
તીનોંકે તઈ લેકર ચલે   રોશનમીયાં તબ ઝાહીરી.
શમસુ દદા હેરત રહી   અસબાબ સબ યે દેખકર,
ગુલશીરમનકે રૂબરૂ   કુછ દમ ન મારી સરબસર.
ગુલશીરમનકે મકરસે   શમસુ દદા હોગઈ ખીજલ,
ઉસવકત દેખી કરનઝર   ગોયા કે અબ જાવે નીગલ.
શમસુ દદાકી તબ અકલ   જાતી રહી એક બારગી,
ગુલશીરમનકે રૂબરૂ   આદાબસે કદમોં લગી.
મુજકો મુરીદ અબ તુમ કરો   ગુલશીરમન તુમ ઈસઘડી,
શાહબાશરે ગુલશીરમન   હોયો ઉમર તેરી બડી.
દેવલ મહેરકે શહેરમે   તુજસે તો મેં હારી થકી,
લેકીનઅબસ હે જીંદગી   તુજ દેખકર ખેતરોં ઝમીં.
ગુલશીરમનકે કદમપર   શમસુ દદાને સર રખા,
તકસીર હુઇ બખશો મુજે   ખુદ ઇ કુજા ઓર મૈં કુજા,
શમસુ દદા ફીર ચુપ હુઈ   ગુલશીરમનકે રૂબરૂ,
ગુલશીરમન કેહને લગી   ફીર કુછ હુનર ઝાહીર કરો.
કુછ દીલમને અરમાન તુમ   મત રાખયો શમસુ દદા,
રોશન મીયાંકે નામપર   હરદમ બદમ મૈં હું ફીદા.
દુશમન હુએ મુજ દોસ્તકે   બુજા મૈંને તહકીક કર,
સામાન ઉસકા લુટકર   તુને ફંસાયા કર મકર.
તુ કરની અપની કરચુકી   હારી સો અબ તુ બે હયા.
ઝર માલ સારા દે ઉસે   જબ કુછ રહે શરમો હયા.
શમસુ દદા ઉસવકતમેં   ઝર માલ સબ ઉસકો દયા,
હયે હયે સીખાયા મૈં ચરીત   ઉસકા નતીજા યે કયા.
શાહબાશરે રોશન મીયાં   તુજકો સીખીયા મૈં ચરીત,
અવલ અગર યે જાનતી   કુછ તુમ સતી કરતી શરત.
ગુલશીરમનકે ફીકર કી   કુછ ઠગને રખતી હયે તલબ,
કુછ દેકે મૈં થડી કરૂં   ઇસ બાતસે મુંધે વો લબ.
રોશન મીયાંને ઉસ વકત   કુછ દેકે સમજાયા ઉસે,
બેહતર અપન ચલયંન વતન   અહેવાલ ના કેહવે કીસે.
રાઝી રઝામંદ કર ચલે   શમસુ દદાકો છોડકર,
ગુલશીરમન રોશાન મીયાં   તબ ખુશ હુએ દીલકે ભીતર.

ઝર માલ સબ હમરા હ્યા
શમસુ દદાકો છોડકર
હેવલ મહેરકો છોડકર
આલી તજમ્મુલ શાનસે
શાહજાદી ઓર કુતવાલને
તીનોંકે તઈ લેકર ચલે
ઓર કુચ કરને રાત દીન
અયસી મોહબતસે ચલે
હર હાલ પોહચે શેહેરકે
પુરા ચરીત ફીર તુમ સુનો
જબ શેહેરદો મંઝીલ રયા
ઉતરા સભી રૈશન મીયાં
તબ કસ્દ રાહતકા કયા
ગુલશીરમનને ફીર કહા
રૈશન મીયાં હુશયાર. હો
બોલે તભી રૈશન મીયાં
અવલકી ઓરતકી ખબર
તુ દેખકર તુ ખીજલ
ગુલશીરમન તુ સચ કહી
ઉસકે ચરીતકો દેખકર
આદ્હી રયનકે દરમીયાં
ગુલશીરમન કેહને લગી
થે ઘોડે અયસે તેઝરવ
પસ ઘોડે દોનોં ખોલકર
નીકલે યે દોનોં હો સવાર
ગુલશીરમન કહને લગી
મઅલુમ ના કીસકો હુવા
પુરા ચરીત ફીરકર સુનો
ઘોડા દૌડયા ઝોરસે
દરજનપુરમેં જા ખડે
ઘોડે તબલેમેં રખે
અવ્વલકી ઓરતકી જગાહે
ગુલશીરમન રૈશન મીયાં
ગુલશીરમન કેહને લગી

ખુશ હો ચલે અપને વતન,
સબ લે ચલે કરકર જતન.
પુરબ શાહેરકો ફીર ચલે,
ઓરત સતી ફીર જા મીલે.
ઓર તીસરી ગુલશીરમન,
રૈશન મીયાં ખેલે ચમન.
રૈચન મીયાં ગુલશીરમન,
ઉનકા મકર બુજા ન કીન.
નઝદીક તબ અય દોસ્તાં,
દેખો મકરકી ઓરતાં.
તબ કર દયા ઉસ જા મુકામ,
પોહચી ખબરસબખાસોઆમ
લશકરને અપની જાએપર.
રૈશન મીયાં કયા હયે ખબર
મૈં યક સુખન તુમકો કહું,
તુજ હુકમપર હાઝીર રહું.
તુ જાકે લે અબ ઇસ ઘડી,
શમસુકી હુયે દાદી બડી.
લેકીન અપન દોનોં ચલે,
એક ફેરેમેં પીછે વલે.
દોનોંને ફીર બાંધી કમર,
દો ઘોડે બેલો દીલજીગર
યક થા અબર દુજો સો બાવ.
સબ સો ગયે ખેલે યે ડાવ.
લશકરકો છોડા એ ખબર,
જલદી કરો અય દીલજીગર.
લશકરકો છોડા ઇસ કદર,
અય દોસ્તાં બા યકદીગર.
યક બારગી પોહચે વતન,
રૈશન મીયાં ગુલશીરમન.
આપીં મહેલ ઉપર ચડે,
યે દોનોં મીલ જાકર અડે.
દોનોંને દેખાકર નઝર,
અય દીલજીગર ગૌગા નકર.

દેખો ચરીત ઇસકો કહે તુમ હો અજેબ ભોલે મીયાં,
પરદેશ તુમકો ભેજકર કયા સો રહી હયે લે જવાં.
ફુલોંકી ખાસી સેજપર હબશીકો લેકર સો રહી,
રોશન મીયાં પસ દેખકર બુજા ચરીત તહકીક સહી,
થે ગાર જામે તેજપર મસતીમેં દોનાં સો ગએ.
દોનાં અપસકે ઇસ્કમેં શીરોશકર જ્યું ઘુલ ગએ.
દોનાંકો દેખા નઝરસે રોશન મીયાં બેહદ કુડા,
હબશીકી ગરદનકે ઉપર ડાલ વહી લેકર છુરા.
હબશીકે સરકો કાટકર રોશન મીયાં લેકર ચલા,
વો સો રહીથી બે ખબર યે સરકો લે પીછે ફીરા
ગુલશીરમન રોશન મીયાં નીકલે મહેલસે ઉસ ઘડી,
અસવાર ઘોડાંપર હુએ તબતક ન જાગી ઇસતરી.
રોશનમીયાં અબ તુમ ચલો નઝદીક હુએ વકતે ફજર,
ઝાહીર નહી કરના કીસે લશ્કરકો ના પોહચે ખબર.
ઘોડે દોડાએ બરઝમી રૌન મીયાં ગુલશીરમન,
લશકરમેં આ દાખીલ હુએ તબ દીલહુવા અમનોઅમન
ઘોડોકો બાધે થાનપર તંબુમે જા દાખીલ હુએ,
ગુલશીરમન કેહને લગી સબ કામ અબ મખફીહુએ.
દો સા રૂમાલ કસબી મને હબશી કે તબ સરકો રખા
સંદુક થા યક સંદલી ઉસમેં જતન કરકે રખા
ડાલા લગા સંદુકકો દાખીલ સલીતેમેં કયા
રોશન મીયાં ગુલશીરમન દોનોંને ખ્વાબે ખુશ કયા,
યે સો રહે આરામસે રહી રાત પીછલા એકપેહર
ઉનકા બયાં મોકુફકર વાં ખુંકી ચલતાથા નેહર.
ફુલાંકી ખાસી સેજપર લહુકી નદી નાલે ચલે,
હબશાકી રૂહ જાનેસતી હાથ પાંવ ઉસકે થે ઢીલે.
શર ફુનનીસા પસખ્વાબસે જાગી તો દેખા સર નહાં,
અય દોસ્ત તુજકો કયા હુવા કોઇ તીસરા દીસતા નહા
જીસને હયે સર કાટા તેરા મઅલુમ ગર હોવે મુજે,
ઇસ વકત ઝુઝ્બુ ઉસકો કરૂં તબ આગ મુજ દીલકીબુજો
હયે હયે ખુદા મેં કયા કરૂં યે દોસ્તા કયસા મરગયા,
હયે હયે મોહબતકે સબબ કયા ઝાતપર દુખ યે સહા
અબકહાગુઝલ ઓરકહાકફન અબ કહા કરૂં તેરી કબર,
યે યકબ યક અબ કયાહુવા યે ધન કીધરઓર સર કીધર,

તુજ વાસ્તે ખાવીંદ મેરા તુજ કર જો મેં બૈઠી હું દાસ,
હુયે હુયે હઝાર અફસોસ હુયે દે જવાબ તુ કયું હુયે ખમોસ.
યે ઇશ્કકી ઝંઝીરમેં હુયે હુયે અપન દો સોગએ,
અબ દે બશારત કુછ મુજે કયું સર બીના તુમ હો ગયે.
મેરા સબબ મેં તુજ બીના જાકર કહું કીસકે અગલ,
હુયે હુયે ખુદા મેં કયા કરૂં તુ મરગયા મેરી બદલ.
લાચાર હોકર ઉસે ઘડી યક યારમેં કીતા દફન,
અય દોસ્તાં બુજો તુમીં યે ઇશ્કકી ભુંડી લગન.
માટીમેં માટી મીલ ગઇ હુબશી જહાંમે દોસ્તાં.
ચીનીકા બાશન સાફકર બૈઠી જો યું શરફુન્નીસા,
યે ઘાવ મુજ કારી લગા દુશમનને દોસ્ત કીતા જુદા,
કોઇ આનકર પીછે મુજે કહું મેં કુજા હુબશી કુજા.
બાતીનમેં દોસ્ત નઝરો ફીર ઝાહેરમેં બૈઠે હાથ ધો;
હુબશીકે સર ખાતીર વહી સબ અકલકો બૈઠે હુયે ખો.
સરફુન્નીસા મૌકુફકર ઉસકા ચરીત કયુંકર લીખુ
હુબશીકા સર દેખે અગર સીના જો ભર આવે દેખું.
ઉસકી હકીકત યહા રખી બોલું બયાં રોશન મીયાં,
બસ ઉસ ઘડી લશકર મને હુવા સો તબ વકતે સબાં.
કીતા નકારા કુચકા હોવે ખબર જલ્દી સતી,
આવાઝ પોહચે કાનમેં સારે જવાબ લશકરકે તઇં
લશકર સભી તય્યાર હો હાઝીર હુવા તબ હુકમપર,
રોશન મીયાં ગુલશીરમંન દાનોં ચલે ઉસ વકતપર,
કઇ દબદબા હશમતસતી પોહચે વતનકે રૂબરૂ
પુરબ શેહરકે શાહકો જાકે ખબર જલદી કરે
સોદાગર રોશન મીયાં આયા તુમ્હારે શેહરકા,
ઉસકો ખબર જલદી કરો યક શખ્સને બેહતર કહા.
પુરબ શેહરકે દરમીયાં શોહરત હુ ગલયોંગલી,
રોશન મીયા ઝાહેર હુએ હરએકકા દીલ ખીલા કલી.
પુરબ શહેરકા પાદશાહ સુલતાન શાહ આઝમ યકીં
ઉસકો ખબર પોહચાં સભી વો પાદશાહ આયા વહી.
રોશન મીયાંકી ગુફતગો સારી સુની પસ કાનસે,
સુલતાન શાહ આઝમ તભી કુરબાં હુએ દીલજાનસે.
તબરેઝ શાહને કર ગયા સુનકર સતી ઉસકા જો બ્યાહ.
ઉસકી હકીકત સરબસર સુનકર વો અલી ઇઝઝો જાહ

સુલતાનશાહ આઝમ તભી સવારી કયા તય્યાર જો,
લશકરકો પોહંચા હુકમશાહ હાઝીર હુવે ઉસવકત જો.
હાઝીર હુવે તબ હુકમપર સારે અમીરાં ઔર વઝીર,
આલી તજમ્મુલસે ચલે લેનેકે તઈ સુલતાં ગનીર.
તકદારસે રાઝી હુએ હકને મુરદા સબ દયા
આલી તજમ્મુલ શાનસે પોહચે સો જા રૌશન મીયાં.
હુઇ જબ ખબર સબ શહેરમેં રૌશન મીયાં ઝાહીર હુએ.
સુલતાન શાહ દાખીલ હુએ લશકર મને જાકર વહાં,
જબ દોનોં ફોજાં મીલગઇ તબ હુઈ મુબારક બાદીયાં.
સુલતાન શાહ આઝમકે તઈ દેખા સો તબ આતે ચલે,
ખુદા કે હકકે હુકમસે અબ આએ દીન મેરે ભલે.
સુલતાન શાહ આઝમકે તઈ તસલીમકર બોલે સલામ,
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર હોવે નવાઝશ બર ગુલામ.
શાહને લગાયા તબ ગલે રૌશન મીયાંકો ઉસ ઘડી,
રૌશન મીયાં શાહકો કહે ફરમાવો મુજસે ચાકરી.
દોનોં યે દીલમેં ખુશ હુએ ગોયા મીલે બેટે ઔર બાપ,
સબકો કહા ખુદો ઇસ બોલે સુખન આલી જનાબ.
વાલી મેરા કોઇ નહીં અબ મેં કરૂં તુમકો પીસર,
અબ સલતનતકે તખ્તપર બેઠો તુમી જાની જીગર.
શાહને કહા ફરઝંદ હક તહકીક કર ખુદો તુમેં,
ગમ દરદ સબ જાતા રહા ફરઝંદ મીલા લાયક હમેં.
રૌશન મીયાં સુલતાન શાહ દોનોં વહાંસે ફીર ચલે,
ખુશ હો બહોત સુલતાનશાહ આરામસે વહાંસે ચલે.
અસવાર હો રૌશન મીયાં અબ મેં બીઠાઉં બર તખત
હરએકકે તઈ શાહને કહા ફરઝંદ મીલા મુજને કબખત
કઇ દબદબા હશમત સતી શાહ લે ચલે ફીર શાનસે,
રૌશન મીયાંકો તખતપર લેજા ઉતારે આનસે.
ફીર પાદશાહ રૌશન મીયાં બેઠે જા આકે તખતપર,
રૌશન મીયાં તબ ખુશ હુવે ગોયા કે પોહચે અનરપર.
હાલી મવાલીકો કહા મુજરા કરેં સબ આનકર,
બઅદઝ મેરે મરગએ પીછે ઇસકો ન દીજો તુમ ઝરર.
પુરબ શહેરકે પાદશાહ રૌશન મીયાં હોગએ નશાર,
લાખોં કરોડાં શહેરમેં ઉસ શાહકી પોંહચી ખબર.

પસ દીન જો ગુઝરા એશમેં ઓર શબકે તંઇ ખીલવતકીયે,
ગુલશીરમનકી સેજમેં દે કરકે તશ નઇં કીએ.
રૈશન મીયાં ગુલશીરમન દોનોંને ખવાબે ખુશ કયા,
સોએ બહોત આરામસે શાહ દીલ નહીં અયસા દયા.
વકતે ફજર હુશયાર હો ખાંલવતમેં બૈઠે એક જગે,
દોનોં ફીકરકી ઉસ ગડી ઓરત બોલાવો ઇસ જયે.
દરજન પુરેકે બીચ અબ જા તુ ચંબેલી દીલરૂબા,
શરફુન્નીસાકો અસવારકર લાવો બુલા જલદી કહા,
જલદીસે જા તુ કેહ ઉસે હયે ઇંતેજારી તુમ ચલો.
મુસ્તાક હો બૈઠે હયે અબ તુમ ઇસ ઘડીઆકર મીલોં,
તસલીમ કર રૂખસત હુઇ તબ વો ચંબેલી જા મીલી,
જલદા ચલો શરફુન્નીસા ભેજી હયે મુજકો એકલી.
શરફુન્નીસાકે ઘર મને સારા કબીલા થા મીલા,
માં બાપ ખાલા ફુપી ઓર સહેલ્યાં પુછે બુલા.
રૌશન મીયાંકો કયા ખબર કેહ તુ ચંબેલી દીલરૂબા,
બૈઠે હુએ અબ ખીલવત મને ખુશ વકત હોકર પાદશાહ.
હમને સુના રૈશન મીયાં લાએ હયે દુખતર બ્યાહકર,
સચ કેહ અગર યા ઝુટ હયે તુજ બાન હમેં પુછે કીધર,
તુમકો ખબર હયે એકકી વહાં તીન બૈઠી હયે બગલ,
અહવાલ સબ રોશન કયા પર તુમકો ચહેતે હયે અવલ
શરફુન્નીસા જલદી ચલો બુલા હયે ઉસકો ખુરદો ખવાબ
તાકીદકર ભેજે મુજે તબતક જીગર ઉનકા કબાબ.
શરફુન્નીસાને ઉસ ઘડી સંવારી જયસી જન્નતકાહુર,
કઇ સાહેલ્યાં કેહને લગી હમ સબ ચલેં તેરે હઝુર.
શરફુન્નીસા પસ સવાર હો સબ સાથ લાકર ફીર ચલી,
રૌશન મીયાંકે રૂબરૂ સબ હાથ જાકર યે મીલી.
જાકર ખડી શરફુન્નીસા રૌશન મીયાંને કીં નઝર.
દીલમેં કહા યુંકર તભી ઉસકો નહીં મેરી કદર.
તસલીમકર ખાવીંદકે તઇં બૈઠી મુકાબીલ રૂબરૂ,
ગુલશીરમન રૌશન મીયાં બૈઠયે હોકર ચૈન આબરૂ.
રૌશન મીયાં કેહને લગે બીબી તુમ્હારી કયા ખબર,
આરામ રાહત હયે મુજે જબ તુમ જીએ મુજ સર છતર.
દેખા તુમ્હારા મૈં દરસ તબસે હુવા સબ દુર ગમ.
રૌશન મીયાંને પસ વહીં બોલે કે સચ કેહતે હો તુમ.

બીબી અપના હો એક હુયે સબ ચલાવો તુમ હુકમ,
પુરબ શેહરકે તખતપર બૈઠાહું મેં કયા તુજકો ગમ.
બીબી તુમ્હારે વાસ્તે અબ ધુંડ લાયાહું ચરીત,
તુમને વીદઅકે વકતમેં મુજ સાથ જો કીતી શરત.
ખાતીર તુમ્હારે વાસ્તે લીયા ચરીતકો ધુંડકર,
સંદુક લા હાઝીર કીએ ઉસમે રખા હુયે મુંડકર.
શરફુન્નીસાકે હાથમેં સંદુક દી તબ જલ્દ વો,
ઇસમેં જતન કરકર રખા દેખો તુમીં ખુશ વકત હો.
ચાવીસે તાલા ખોલકર દેખો શીતાબી સબ હઝુર,
પસ આપમેં હયેરાન હુયે શરફુન્નીસા જો ચકના ચુર.
લેકીન અપસકે દીલ મને હયેરાન હુયે યે કયા સબબ;
કયસા ચરીત સંદુકમેં થે બાત મુજ લગતી અજીબ.
હર હાલ ટાલા ખોલકર ગઠડી જો દેખી ઝરઝરી,
ખોલા તુમીં શરફુન્નીસા મજલીસકે ભીતર ઇસ ઘડી.
ઝરબફત ઓર કીબખાબકે દો સો થે ઉસ ઉપર રૂમાલ,
ખોલે ખુશી હો હો પ્યારમેં કુછ દીલમે નાબુજી વબાલ.
રોશન મીયાં ગુલશીરમન દોનોં ખુશી દીલમેં કરે,
દેખે ચરીત શરફુન્નીસા ફીર કયા ખરાબીસે મરે.
દો સો રૂમાલ પસ ખોલકર હબશીકા શર આયા નીકલ
શરફુન્નીસા મજલીશ મને ઉસ વકતપર હોગઈ ખીજલ
સારા કબીલા એશને હબશીકા સર દેખા નઝર,
રોશન મીયાંકે કેદમેં સબ આ પડે ભાગે કીધર.
શરફુન્નીસાકે વાસ્તે સબકો હુઇ શરમીંદગી,
હરયક સુખન કેહને લગી બસ હુયે અબસ યે ઝીંદગી
રોશન મીયાં ગુસ્સે હુઅ બીબી ઉપર અય દોસતાં,
મારૂં ખંજર અબઇસકે તઇ સબકી હોવે ખાતીર નશાં.
યા ઝાહેર કે મારૂં ઇસે યા પેટમેં ચીરૂં શીતાબ,
યા કેદ મેં ઇસકો કરૂં યા ભુનકર સબકો કબાબ.
યા બાંધકર મારૂં ઇસે યા ટાંગકર મારૂં ઇસે,
યા કહીં મેં ગાડું ઇસે યે બાત મેરે દીલ બસે.
ગુલશીરમન કેહને લગી રોશન મીયાં અબ બસકરો,
ઇસકો રખો અબ કેદમેં ઝીંદા તકલ્લુમ મત કરો.
રોશન મીયાં કેહને લગે ગુલશીરમન તુ સચ કહી,
ઇસકો રખું અબ કેદમે જબતક રહે ઇસકો સો જી.

ઓર ઝહેરકીં ફેરૂં સલી આંખો મને ઇસકી અભી,
તા અબ પીછે ફીર ના કરે અયસા યે ફન મુજસે કભી.
ફેરે સલી આંખોં મને રોશન મીયાંને ઉસ ઘડી,
આંખો કે વો આઝારસે શરફુન્નીસા આખીર મરી.
શરફુન્નીસાસે કયા ચરીત રોશન મીયાંસે યું કયા,
અય દોસ્તાં દેખો તુમીં ઉસકા નતીજા યે હયા.
રોશન મીયાંકો ભેજપર હબશો કે સંગ કીતી મઝા,
દેખો તુમીં અય દોસતાં દુનયાકે હયે યે કારોબાર.
શરફુન્નીસા કરકર ચરીત આખીરકોહોગઇ શરમસાર,
બેગમ હબીબા રોશન મીયાં રેહતે હયે પુરબ શહેર,
રેહતે વહાં આધા બરસ આધા બરસ દેવલ મહેર.
રોશન મીકા જીતે રહે જબતક કે થી ઉનકી ઉમર,
પુરા હુવા જો આબો ખુરદ આખીર ગએ જગસે ગુઝર.
રોશન મીયાં જબ મરગએ ગુલશીરમન રોને લગી,
કહો અય બેહના સહેલ્યાં અફસોસ હયે યે ઝીંદગી.
રોશન મીયાકો ગમ હયા ગુલશીરબન દીલકે ભીતર,
આખીર ઉન્હો કે ગમ મને વોભી જહાંસે ગઇ ગુઝર.
બેગમ હબીબી રો ખડી ખાઇ ઝમીપર પટકીયાં,
કેહને લગી દુન્યા મને કયુંકર જીયું રોશન મીયાં.
રોશન મીયાંકે ગમ મને બેગમ હબીબાકો સફર,
બુજો તુમીં અય દોસ્તાં કીસકા નહી ઇસ જા મકર
બેતા કહે હયે આઠ સો કીસ્સે મને અય દોસ્તાં,
જો કોઇ પડેગા ઇસ કેતઇ હરએકકી હો ખાતીરનશાં.
શઅબાનકી ચાંદ રાતકો કીસ્સેકે તઇ પુરા કયા
સુન્યો તુમીં અય દોસ્તાં કરયો મેરે હકમેં દોઆ
આખુંદ જમાલુદીન તુ કીસ્સેકે તઇ કરદે તમામ
અહમદ નબીકે નામપર ભેજો દરૂદાં ઓર સલામ

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

દરહલોમા યાને હજરત બીલાલકા તમીમન સારી
મદે નબીકા હાજી બાગરોલીસા મીરા સય્યદઅલી
દુવાએ ગંજુ અરસ યુસફેસાનીકા
ગુલજારે ગુલસન ગજલ સંગ્રહ ગુલસને બેનજી બારે બોસ્તા
બારે ગુલસન ગુલાબે ગુલસન
મુસલમાની બારમાસી જમજમાની બોપરીકા જોગીનાગ
દાસતાન અમીરહમજાનકા હાતમ તાઈ ચાર દરવેશ
જયતુનમહમદ હનીફ બીબી મરીયમ નુરનામા
શાહેગેમન સાદીનામા વફાતનામા
મંજમુએ માતમ શાહજાં ઔર શાહપરી
નજમુજીયા મુબોહકાશીતારા મજમુએમદાયત
બદરેમુની બેનજી ઈંદ્રસભા ચીત્રવાળી ચોરવકાજીને।
નાઝજી પઠાણુ લેલીમજનુ ગુલજારે પંજેતન
સખાવતનામા કસફુલ ખુલાસા
છેલબટાઉ તે રાણી મોહીના અંજામેસખાવત ગુલજારેમાતમ
ઇનાફુતાનાલુતા માતમ સદેવંત સાવલીંગા
સાહેરમ સાહેઝફુમ મહમદહનીફનું જંગનામુ
મજમુયેમુનાજાત સકરાતનામા જવાજીર હીંદી
તરકી બુસલાત કાલીગોરીનો કીસ્સો કીસ્સા સીપાઇજાદા
કીસ્સા સોદાગર બચ્ચા લાલ ગોહરનો કીસ્સો
રોશમીયાં સોદાગર સમસુંદદા રીવાયત ફાતમા સુગરા
સીકંદર ઝુલકરનૈ કીસ્સો મોહમદ હનીફ અને સફેદદેવનો
કીસ્સો ઇસાગોહર વ અંબુગુલાબકા બાગેઇરિમયાંને કીસ્સા યુસફ્જલીખા.

આ સિવાય ગજલો ઠુમરીઓ, હોરીઓ, યા ખ્યાલ, કીસ્સાઓ, વારતાઓ, નાટકો વિગેરે બીજી ઘણી જાતની ચોપડીઓ અમારે ત્યાંથી મળશે. દેશાવરવાળાને પઇસા પેહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે. ને નોટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં. અને વે. પે. થી માલ મોકલવામાં આવશે તથા જવાબ મંગાવનારે રીપ્લાઈ કાર્ડ લખવું.

મલવાનુ ઠેકાણું.—શા. પ્રેમચંદ હઠીસંગ
પતાસાની પોળ—અમદાવાદ.
બ્રુ. હીરાચંદ હઠીસંગ
ઠે. રીચીરોડ